

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Вітчизняний стиль

Сергій МОКРОУСОВ: «Важливо поставити завдання. Правильно і масштабно»

▶ СТОР. 12

Перспектива

Спільними зусиллями вдалося відродити населений пункт, який ледь не щез з мапи країни

▶ СТОР. 15

Біатлон

«Бронзовий» заспів сезону

▶ СТОР. 16

№ 222 (5722) | ВІВТОРОК, 26 ЛИСТОПАДА 2013 РОКУ | WWW.GOLOS.COM.UA

Приєднуватися до Європи чи будувати Європу в Україні?

Учасники мітингу на підтримку рішення уряду про призупинення підготовки до підписання Угоди про асоціацію між Україною і Європейським Союзом на столичній Михайлівській площі.

Фото Володимира ГОНТАРЯ (УНІАН).

У Києві відбулося багатотисячне зібрання за підписання Угоди про асоціацію з Європейським Союзом.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

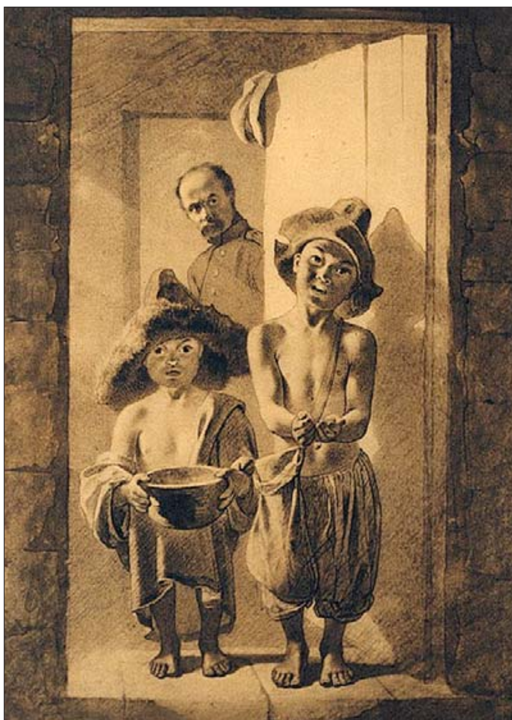
Уже давненько в центрі столиці одночасно не збиралися понад сто тисяч мітингувальників. А цієї неділі така кількість громадян вийшла тільки на Європейську площу, де вони вимагали підписати Угоду про асоціацію з Європейським Союзом у Вільнюсі.

Водночас учасники мітингу, що відбувся на сусідній Михайлівській площі, підтримували рішення Кабінету Міністрів щодо призупинення підготовки підписання Угоди про асоціацію та закликали будувати Європу в Україні.

▶ СТОР. 3

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ ЧИТАЙТЕ НА 2, 9-Й СТОР.

До 200-річчя Т. Шевченка

Тарас Шевченко на засланні не раз зображав казахських дітей-байгушів (жебраків). Є навіть малюнок, де Тарас у казармі пригощає казахського хлопчика бубликом.

Тарас Шевченко. «Байгуші». Фрагмент. Сепія, 1853.

У НОМЕР

Прогноз на тиждень: мокрий сніг та похолодання

З південного заходу на територію України переміщується активний циклонічний вихор. Як результат — цього тижня синоптики очікують сильні дощі, мокрий сніг та зниження температури. Погіршення погодних умов, за словами директора Українського гідрометеоцентру Миколи Кульбіди, почалося з західного регіону. А переміщення циклону в південних, центральних, західних та північних областях супроводжуватиметься небезпечним посиленням швидкості вітру до 15—20 м/с, а на Прикарпатті — до 25 м/с. «Поступово триватиме процес зниження температури повітря. У нічні години вона опуститься до 1—6 градусів нижче нуля, у Карпатах — до мінус 10, і лише в Криму, на крайньому півдні та південному-сході буде близькою до нуля. Такий характер погоди зберігатиметься до 3 грудня», — **цитує слова Миколи Кульбіди пресслужба Державної служби з надзвичайних ситуацій.**

КОРОТКО

■ Сходи озимих культур уже отримано на 7,5 млн. га, або на 97% засіяних площ. У доброму та задовільному стані нині перебуває 91% посівів, а в слабкому й зрідженому — 9%, **повідомляє прес-служба Міністерства аграрної політики та продовольства України.**

■ Тридцять 82-міліметрових мінометних мін часів минулої війни виявили в приватному господарстві по вулиці Тиннівській у Рівному. Вони становили реальну загрозу, бо радіус ураження за можливого вибуху — більше кілометра. Небезпечна знахідка знешкоджена рівненськими піротехніками, **передає наш власкор Олександра ЮРКОВА.**

■ 5 мільйонів гривень на ремонт доріг і ще 6 — на компенсацію пільгових перевезень громадським транспортом виділено Мінфіном для Івано-Франківщини. Як повідомили у прес-службі ОДА, перші гроші надійдуть до кінця листопада, **повідомляє наш власкор Галина БРУХАЛЬ.**

■ У неділю ввечері в центрі Житомира під час руху тролейбуса на нього впала електроопора. На щастя, постраждалих немає, **інформує наш власкор Олексій КАВУН.**

Затверджено графік ліквідації боргів із соцвиплат. Термін — до 10 грудня *(Урядовий портал)*

Розпочався офіційний візит Голови Верховної Ради до Канади

Зустріч Голови Верховної Ради Володимира Рибака із заступником Спікера Палати громад парламенту Канади Джо Комартеном.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

В. Рибак також проведе низку зустрічей у парламенті Канади — зі Спікером Палати громад Канади Ендрю Шіром, Спікером Сенату парламенту Канади Ноелєм Кінселлою, лідером офіційної опозиції у парламенті Канади, керівником Нової демократичної партії Томасом Малкером.

У рамках офіційного візиту Голова Верховної Ради України зустрінеться з мером столиці Канади — міста Оттава Джоном Ватсоном, міністром з питань імміграції та громадянства Канади Крісом Александером.

Українська парламентська делегація також візьме участь у церемонії покладання квітів до пам'ятника Т. Г. Шевченка та до монумента вшанування пам'яті канадців, які загинули під час воєнних дій.

Прес-служба Верховної Ради України.

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Розглянуто кожне звернення

За рік у співавторстві з іншими народними депутатами Олег Шаблатович зареєстрував вісім законопроектів, один із яких нещодавно було прийнято в першому читанні. Крім того, парламентарій постійно зустрічається з виборцями Дарницького та Дніпровського районів столиці. Загалом до депутата звернулося понад 600 громадян. «Кожне звернення належним чином розглянуто — надіслані депутатські звернення, запити та ведеться робота над рештою питань», — зазначив Олег Шаблатович.

«Робота з людьми — це один з важливих напрямків у діяльності кожного депутата. Адже саме інтереси виборців є підґрунтям для розробки та реалізації програм соціально-економічного розвитку України», — наголосив обранець.

Олег Шаблатович підтримує та сприяє організації і проведенню різноманітних спортивних заходів, зокрема, дитячих та юнацьких змагань, які щорічно проводяться у Києві. Також депутат опікується та надає посильну, в тому числі, фінансову допомогу різним освітнім, творчим та спеціалізованим закладам. Зокрема, це дитячі школи мистецтв, різноманітні спортивні секції, спеціалізовані навчальні заклади для дітей з вадами розвитку тощо. За підтримки Олега Шаблатовича в Дарницькому районі столиці неодноразово проводились концерти для дітей та інвалідів, учасники яких отримували від депутата подарунки.

Не залишились поза увагою і питання благоустрою, побуту громадян, комунальні, потреби і проблеми інвалідів та соціально не захищених верств населення, чорнобильців. Кожне питання, кожна проблема, з якою звернулись люди, обов'язково була вирішена у той чи інший спосіб.

«Загалом, рік був насичений, активний та результативний. Я вдячний усім за гарну роботу. І не збираюсь зупинятись на досягнутому», — підсумував депутат.

Вл. інф.

ЄВРОМАЙДАН: ДУМКИ З ПРИВОДУ

Володимир ОЛІЙНИК (фракція Партії регіонів):

— Усі думки українців важливі, їх потрібно враховувати. Водночас треба дослухатися до позиції Кабінету Міністрів, адже він несе відповідальність за економічну ситуацію в країні. В резолюції Євромайдану, яку було оприлюднено 24 листопада, не йдеться про тиск Росії. Але ми осудили цей тиск, його визнали і європейські лідери та США. У резолюції, на жаль, немає заклику до наших європейських партнерів щодо оцінки Росії. А ця країна свого часу (коли ми відмовилися від атомної зброї) взяла на себе зобов'язання бути гарантом, щоб на Україну не чинився політичний, економічний і військовий тиск.

А опозиція навіть не звернулася до європейців щодо підтримки через компенсаційні механізми. Якщо ми підпишемо Угоду про асоціацію, а люди завтра не отримають пенсії, зарплати, далі що робити? Це буде зривом євроінтеграційного руху.

Європейці визнають, що в них будуть проблеми з бюджетом. Країни Митного союзу можуть ввести великі мита на українські товари. Куди далі нам з ними їхати, в Європу? Там зупиняється сільськогосподарське виробництво, йому не дають розвиватися, квоти вводять. Що нам робити? Тому ми сьогодні ведемо такий діалог. Мітинги ми не збиратимемо.

Чи мають право громадяни збиратися — так, згідно зі статтею 39 Конституції про мирні зібрання. Чи мають право громадяни застосовувати спеціальні засоби — ні, законом їм такого права не надано. Чи мають право застосовувати правоохоронні органи спецзасоби — так, з чітким дотриманням правил. Якщо влада законно реагує, коли застосовується сила проти правоохоронних органів, то це нормально у всіх країнах. Я категорично проти такого розвитку сценарію. І заклики до штурму Кабміну — це силовий розвиток сценарію. Комусь потрібно, щоб пролилася кров, але тільки не владі, бо вона отримає осуд і з боку суспільства, і від європейського співтовариства. Напевно, є гарячі голови, які готові за євроінтеграцію пролити чужу кров. Ті, хто дає накази, свою кров не проливатимуть.

Сергій СОБОЛЄВ (фракція ВО «Батьківщина»):

— Євромайдан — дух народу. Від того, як цей голос і дух народу проявить себе, фактично залежатиме поведінка влади. Якщо Євромайдан триматиметься так, як 24 листопада, коли зібралися десятки тисяч громадян, це стане найкращим підтвердженням того, що сьогодні відбувається в душах людей. Поза сумнівом, саме від громадян залежатиме узаконення Віктором Януковичем рішень, ухвалених Миколою Азаровим.

Те, що відбувалося минулої неділі, нагадувало події 2004 року. Людей було не менше, ніж під час Помаранчевої революції, їх настрій був такий самий, як у 2004 році. Єдине запитання: чи втримаються ці люди принаймні до 28—29 листопада — днів підписання Угоди про асоціацію?

Ми готові до силового сценарію з боку влади. Коли я виїжджав на чергування, бачив брутальні дії правоохоронців. Розганяти людей легко, коли на вулиці стоїть сто, двісті чи триста осіб, а коли їх десятки тисяч — розганяти ніхто нікого не буде.

Якщо на саміті у Вільнюсі буде підписана Угода про асоціацію, без сумніву, відбудеться фінальний мітинг на підтримку європейського вибору. Якщо Угоду не підпишуть, то має бути відставка уряду та дострокові парламентські вибори.

Наталія АГАФОНОВА (фракція «УДАР»):

— Євромайдан, останні події, що відбулися, були прогнозовані. Фактично вони не мали політичного забарвлення, оскільки на Майдан вийшли всі — вийшли навіть прихильники Партії регіонів, оскільки однією з програмних засад Партії регіонів є євроінтеграційний курс. Люди об'єдналися довкола того, довкола чого більшість із них і так уже висловлювала свою думку. Питання тільки в тому, що влада своїми останніми заявами і Кабмін своїм незаконним розпорядженням показали народові, що одним папірцем можна відібрати те, що вже майже лежало у людей у кишенях. Акція була демонстрацією того, що народ готовий виступити тим Архімедовим важелем, який може довести євроінтеграцію до кінця.

Роль парламенту в цій ситуації теж є дуже важливою. На мій погляд, проведення позачергової сесії — якщо і не останній шанс, то та необхідна дія, яка підтримає народ у його прагненнях. Адже все перенеслося з політичного, правового поля, з парламенту на Майдан, на вулицю, до людей. Ми вимагаємо проведення сесії 27 листопада, саме в цей день повертається із відрядження Володимир Рибак. За наявності політичної волі скликати сесію є можливим — у пана Рибака є заступники. Головне, щоб Партія регіонів та її очільники погодилися на проведення сесії. Усе зараз вирішується у кабінетах на Банковій.

Хочу ще раз підкреслити: те, що відбувається, — не просто «дні опозиції». Не ми очолюємо акцію, опозиція приєдналася до народу. Сам народ веде і вимагає того, щоб політики приєдналися до них і допомогли їм. Ми допомагаємо людям, щоб Україна через політичні торги не опинилася в такій ситуації, що не отримає ані євроінтеграції, ані нічого від Росії, бо вона теж у дуже складному становищі. План дій оголошений, і якщо Президент не прислухається до людей, то відповідно є вимоги аж до імпічменту, дострокових парламентських виборів. Мирна акція людей триватиме, вона є безстроковою. Якщо 29 листопада не відбудеться те, чого очікує народ, треба розуміти, що акція може з мирного русла, не дай Боже, набути войовничого настрою. Майдани відбулися не тільки в Києві, а по всій Україні і навіть за кордоном. І це не проплачені майдани — люди приходять самі, обстоюючи своє майбутнє.

Олександр Сич (фракція ВО «Свобода»):

— Ми генетично та історично є європейцями. Саме в Європейському Союзі майбутнє Української держави! А дії чинної влади суперечать національному законодавству, зокрема, закону про засади внутрішньої і зовнішньої політики України, де стратегічним однозначно визначено європейський вектор зовнішньої політики нашої держави.

Хоча б я це парадоксально звучало, однак, якщо раніше українські можновладці з разу в раз нарікали, що Європа нас не хоче, то сьогодні, коли Європа готова прийняти Україну, влада цинічно вимагає грошей за це. Розпочався ганебний торг! У його основі — відсутність коштів у державному бюджеті, адже ті 410 млн. грн., які станом на початок листопада залишилися на єдиному державному казначейському рахунку, є найгіршим показником за останні роки й він перевищує навіть показники економічної кризи 2009 року.

Наостанок хочу закликати правоохоронців не піддаватися на провокації, не виконувати злочинні накази й звернутися до громадськості з проханням підтримати протестні акції. Поряд із столицею доля України вирішується у кожному без винятку місті та містечку. Громадськість має підтримати європейське майбутнє України!

Оксана КАЛЕТНИК (фракція КПУ):

— Нинішній Євромайдан — це бліда копія Майдану, який ми бачили в 2004 році. Головна його відмінність — у мотивах зборів. Сьогодні це більше емоція, ніж геополітичний вибір країни. У масах немає розуміння, що нам дає рух вправо чи вліво, це, швидше, підсвідоме бажання зміни влади.

Однак сьогодні немає сили, яка могла б сформувати стратегічний курс на зміни усередині країни. І найжахливіше, що на сьогоднішній момент альтернативи існуючої влади теж немає. Тому Євромайдан є маріонетковим. А підігрівання емоцій, якоїсь ностальгії за Майданом 2004 року, може, на жаль, призвести до зіткнень. У свою чергу сутички можуть закінчитися тільки сепаратистськими настроями.

Водночас нинішня ситуація ще більше зміцнила нас у впевненості, що необхідно проводити референдум. Люди демонструють, що ми нація, яка прагне знати, про що домовляється еліта, і має на це повне право. Тривалий етап, коли обговорювався Договір про асоціацію, втрачено, угоду парафували, а очі на те, про що там йдеться, розплющили лише тепер. А мав би відбутися широкий діалог із громадськістю на тему: чого ми прагнемо, якими ми себе бачимо, що пропонує євроінтеграція, які інші геополітичні пропозиції є. І завершальним інструментом прийняття такого рішення повинен бути референдум.

Записала Анна ШЕВЧЕНКО.

Приєднуватися до Європи чи будувати Європу в Україні?

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Віче на Європейській площі закликало підписати угоду вже у Вільнюсі

Лідери опозиції, закликаючи продемонструвати в неділю стотисячну підтримку європейського курсу України, певно, і самі не дуже очікували, що на столичну Європейську площу вийде понад сто тисяч громадян. Але люди вийшли! Вийшли, бо побачили, що їхня доля та доля майбутніх поколінь може бути змінена в одну мить без їхньої участі.

Уже на підході до пам'ятника Тарасу Шевченку, де збиралися учасники ходи «За європейську Україну!», стало зрозуміло, що її не зможуть зупинити жодні заслони. І невдовзі, коли колони, що рушила бульваром Шевченка до Хрещатика, таки спробували перепинити дорогу працівники «Беркута», маніфестанти миттю показали свою силу.

На початку мітингу на Європейській площі донька Юлії Тимошенко зачитала її звернення, де йшлося про вимоги підписати саме 29 листопада, саме у Вільнюсі Угоду про асоціацію з Європейським Союзом. Цю ж думку підтримав голова фракції «Батьківщина» Арсеній Яценюк, котрий наголосив, що Президент повинен полетіти у Вільнюс та підписати угоду від імені українського народу. «До Вільнюса ми будемо пікетувати Кабмін з вимогою скасувати антиєвропейське і антиукраїнське рішення», — заявив А. Яценюк. Він також повідомив, що лідери опозиції від імені українського народу 27 листопада вирушать до Вільнюса та закличуть європейських лідерів «залишити відкриті двері для великої української держави».

Лідер «Свободи» Олег Тягнибок, у свою чергу, зазначив: те, що на центральну площу Києва вийшло понад сто тисяч людей, буде дуже важливим сигналом для Європи. «Українці — європейська нація. І ми нею стали не сьогодні. Так склалося історично, що нас просто тимчасово було усунуто з європейської родини, адже ми були окупованими Москвою. Зараз ми не просто хочемо кудись вступити чи хтось хоче нас кудись взяти. Ми повертаємося додому!», — сказав він та додав, що якщо влада йтиме всупереч волі народу, то українці вимагатимуть відставки уряду та імпічменту Президента.

А от Віталій Кличко зміг виступити на Європейській площі тільки в неділю увечері, бо зранку літак, у якому він повертався з-за кордону, посадили аж у Кривому Розі. «Ми не повинні розходитися, ми маємо збиратися тут, на Європейському майдані, щоб продемонструвати владі волю українців. Україна повинна бути в Європі», — закликав лідер «УДАРу».

В ухваленій резолюції учасники віче вимагають відставки уряду Миколи Азарова та проведення 27 листопада 2013 року позачергової сесії Верховної Ради для термінового розгляду та ухвалення всіх необхідних євроінтеграційних законів, у тому числі про лікування засуджених за кордоном та про прокуратуру. «Відповідне звернення трьох фракцій та необхідні підписи вже передані до Верховної Ради. У разі неспроможності Верховної Ради ухвалити необхідні закони, відмови парламентської більшості голосувати за них, домагатися розпуску парламенту та проведення позачергових виборів народних депутатів України», — йдеться у резолюції. Від Президента вони вимагають відновлення курсу на європейську інтеграцію та підписання Угоди про асоціацію вже у Вільнюсі. Учасники мітингу також закликали керівництво ЄС не закривати Україні двері в Європу.

Після завершення мітингу колона маніфестантів рушила до адміністрації Президента та Кабінету Міністрів. Саме під стінами уряду сталися протистояння зі спецпідрозділом міліції «Беркут».

Під час пікетування Кабміну А. Яценюк закликав притягти до відповідальності винних у створенні конфліктних ситуацій.

Тим часом опозиція оголосила акцію на Європейській площі безстроковою. Принаймні, вона планує залишатися там до завершення Вільнюського саміту. Як повідомив учора народний депутат Андрій Пишний («Батьківщина»), парламентарії офіційно повідомили київську владу про проведення на Європейській площі безстрокової зустрічі з виборцями.

Київ. Біля Кабміну сталися сутички між правоохоронцями та мітингувальниками Євромайдану.

Шукати власний шлях захисту національних інтересів

та будувати Європу в Україні. Під такими гаслами ще один мітинг пройшов у неділю на столичній Михайлівській площі. «Сьогодні на Михайлівській площі зібралися люди, які, по суті, тримають нашу країну на своїх плечах — працюють, платять податки, лікують, вчать наших дітей», — зазначив, відкриваючи мітинг, президент УСПП, заступник голови фракції Партії регіонів Анатолій Кінах. «Для України важливо жорстко захищати свої національні інтереси. І дуже важливо, щоб Україна не перетворювалася на сировинний придаток розвинених країн, на полігон для споживання імпорту, на експортера дешевої кваліфікованої робочої сили, — і від цього також залежатиме наше майбутнє», — сказав він. А за словами першого заступника голови фракції Партії регіонів Михайла Чечетова, українці зібралися на Михайлівській площі для того, щоб висловити свою стурбованість з приводу ситуації в країні, а також потенційної загрози — закриття підприємств у зв'язку з втратою ринків Російської Федерації та інших країн СНД. «Ціна підписання Угоди про асоціацію у Вільнюсі без серйозних фінансових компенсаторів обернеться величезними втратами для економіки країни. Насамперед зупинкою сотень тисяч підприємств в індустріальному серці країни», — заявив він.

На переконання ще одного заступника голови фракції Партії регіонів Олени Бондаренко, керівництво країни зобов'язане діяти винятково в рамках захисту національних інтересів. «Варто звернути увагу на те, що пропонує Український союз промисловців і підприємців, на те, що пропонують профспілки — шукати власний шлях, на якому ми точно захистимо свої національні інтереси», — сказала вона.

А народний депутат Владислав Лук'янов додав, що учасники мітингу на Михайлівській площі «виступають за те, щоб будувати Європу в Україні».

В ухваленій учасниками мітингу «Будуємо Європу разом!» резолюції наголошується, що нинішній владі за дуже короткий відрізок часу вдалося наблизити Україну до Європи, проте «необачливо підписавши Угоду про асоціацію з ЕС, Україна може заплатити занадто високу ціну у вигляді зниження обсягів виробництва, закриття підприємств, втрати робочих місць».

Сергій ІВАНІВ.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Висловилися за своє світле майбутнє

Акція на підтримку підписання угоди з ЄС зібрала в Донецьку близько 200 осіб. Біля пам'ятника Т. Шевченку встановили щит із написом «Євроремонт України»: на аркуші паперу мешканці міста писали побажання щодо майбутнього країни. Мітинг проходив під державними прапорами, жодної партійної символіки не було **(на знімку)**. Бракувало прапорів Євросоюзу: чи не єдиний такий прапор одна з учасниць принесла з історичного факультету університету. Присутні підтримали вимогу до Президента України Віктора Януковича підписати угоду із ЄС у Вільнюсі. У промовах лунали також радикальні заклики до зміни влади. А от рядові учасники були налаштовані більш миролюбно.

«Я за Євросоюз, тому що, гадаю, в цьому - наше світле майбутнє. Нашої країни і наших дітей», — сказала «Голосу України» донеччанка Олена Скубко, **повідомляє наш власкор Ліна КУЦ.**

Фото автора.

***

Понад дві тисячі лучан прийшли в неділю на Театральний майдан, аби взяти участь у народному віче «За європейську Україну». Учасники заходу ухвалили резолюцію, в якій поставили вимогу відправити уряд Миколи Азарова у відставку та підписати Угоду про асоціацію з Євросоюзом. В місті розгорнуто наметове містечко. Вулицями міста було проведено агітаційний автопробіг. Народне віче на підтримку європейського вибору України відбулося і у шахтарському місті Нововолинську, **передає наш власкор на Волині Микола ЯКИМЕНКО.**

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...мітинги стануть безстроковими

У прикордонному селі Самотоївка Краснопільського району над будинком сільради поряд з Державним прапором України від суботи майорить прапор Євросоюзу. Ініціювала його підняття перед сільським головою місцева молодь.

А у Сумах Євромайдан утворився ще увечері 22 листопада. Перші дві акції — п'ятнична та суботня — відбулися на площі Незалежності, недільне віче «Україна — в Європі» — біля пам'ятника Кобзареві.

Мітингувальники одностайні: жодна людина одноосібно не має права вирішувати долю всієї країни. Промовці вимагали від влади підписання угоди про Асоціацію з ЄС, відставки Президента та уряду, відсторонення від влади і заборони Партії регіонів.

Протестанти заявили про безстрокове проведення акції, аж до виконання Президентом і урядом євроінтеграційних зобов'язань України.

Владислав ЖМУРКОВ.

...на мітинг йшли без партсимволіки

У неділю в Рівному на майдані Незалежності відбулося народне віче без партійної символіки. На мітингу одноголосно було прийнято звернення до Президента України Віктора Януковича та Голови Верховної Ради Володимира Рибака, в якому громада Рівного вимагає відправити у відставку Кабмін та сформувати новий уряд європейської інтеграції, а також скликати позачергову сесію Верховної Ради, на якій розглянути весь пакет євроінтеграційних законів.

А на адміністративному приміщенні Сарненської міськради поряд з Державним прапором України вивішено прапор ЄС. «У такий спосіб, — каже сарненський міський голова Сергій Євтушок, — ми підтвердили прагнення територіальної громади долучитися до європейської сім'ї народів».

Олександра ЮРКОВА.

На знімку: на євромайдан рівняни приходили навіть з такими малими дітьми.

Фото автора.

...після першої пари у студентів страйк

Учора студенти вищих навчальних закладів Івано-Франківська після першої пари оголосили страйк. За інформацією із соцмереж, молоді люди вирішили приєднатися до мітингувальників на Вічевому майдані обласного центру Прикарпаття.

Студентство з національною та європейською символікою рушило до центру міста, де вже четвертий день стоїть наметове містечко та збираються підписи на підтримку євроінтеграційного курсу України. До того ж мешканці Прикарпаття продовжують масово їхати в Київ.

Галина БРУХАЛЬ.

Народні обранці особисто контролюватимуть розвиток заповідників

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Днями в* Комітеті Верховної Ради з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи *відбулися слухання на тему «Природно-заповідний фонд: проблеми та шляхи вирішення». У засіданні взяли участь народні депутати, представники центральних та місцевих органів виконавчої влади, громадських організацій, науковці.

Голова Комітету з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи Ірина Сех наголосила, що створення нових територій та об'єктів Природно-заповідного фонду всупереч двом законам «Про Загальнодержавну програму формування національної екологічної мережі України на 2000—2015 роки» та «Про основні засади державної екологічної політики на період до 2020 року», якими передбачено досягнення наприкінці 2015 року не менш як 10 відсотків заповідності, йде надзвичайно повільно. У двотисячних роках створено лише два об'єкти ПЗФ.

На думку народного депутата, одним із найнегативніших моментів у заходах щодо збереження довкілля стала ліквідація Державної служби заповідної справи. Функції цього урядового органу сьогодні лише частково передані значно меншому за чисельністю працівників департаменту Міністерства екології та природних ресурсів.

Також І. Сех акцентувала увагу на проблемі надання природних територій в оренду мисливським організаціям. Це, за її словами, робиться з абсолютним нехтуванням законодавства, в інтересах окремих осіб. Як можна створити, приміром, Нижньодніпровський національний природний парк, коли практично вся дельта Дніпра поділена на мисливські господарства і передача їм території в оренду зроблена в останні декілька років. Голова комітету вважає, що обласним державним адміністраціям не лише мають бути передані функції ліквідованих територіальних органів профільного міністерства, а й посилена відповідальність за виконання законодавства в частині створення нових територій і об'єктів ПЗФ.

Член комітету Віктор Бутківський, заступник голови комітету Сергій Глазунов, голова комітету Ірина Сех, члени комітету Володимир Чуб, Андрій Тягнибок.

Вона нагадала, що впродовж 1994—2005 років у країні діяла програма перспективного розвитку заповідної справи. Результатом її виконання стало збільшення вдвічі площі Природно-заповідного фонду. Втім, аналогічної програми на наступний період, на жаль, не розроблено і не прийнято. Наприкінці 2009-го — на початку 2010 року указами Президента було створено та розширено декілька десятків національних парків та заповідників. В історії незалежності України це був найзначніший прорив у заповідній справі. Проте через небажання виконувати укази нові заповідні об'єкти залишаються на папері.

І. Сех наголосила, що комітет бере під особистий контроль розвиток природно-заповідної галузі. Зокрема, внесення відповідних змін у природоохоронне законодавство, підтримання суспільного діалогу щодо збереження нашої природи тощо буде під постійною нашою увагою.

Учасники слухань вважають за потрібне звернутися до Президента з пропозицією оголосити 2015-й Роком національних природних парків в Україні та створення єдиного державного органу управління ПЗФ (Державного агентства заповідної справи).

Також наголошувалося на невідкладному внесенні змін до Земельного кодексу стосовно звільнення установ Природно-заповідного фонду від відшкодування збитків і втрат, пов'язаних з припиненням сільськогосподарського, лісогосподарського та іншого виробництва.

Крім того, вважають вони, міністерство, органи виконавчої влади та місцевого самоврядування мають забезпечити встановлення меж територій та об'єктів ПЗФ загальнодержавного і місцевого значення, оформлення речових прав на земельні ділянки.

Ішлося і про внесення змін до Кримінального кодексу та Кодексу про адміністративні правопорушення щодо посилення відповідальності за порушення природоохоронного законодавства на територіях ПЗФ. Зокрема, учасники пропонували істотно збільшити суми адміністративних штрафів та цивільних стягнень.

Сергій ОЛЕКСАНДРІВ.
Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

ЦИТАТА

Голова Комітету з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи Ірина СЕХ:

«Нині заповідні об'єкти в Україні займають трохи більш як 6 відсотків від площі держави, а в європейських країнах — не менш як 10—15 відсотків. Природно-заповідна галузь перебуває на межі виживання. Вона тримається на ентузіазмі людей, які присвятили своє життя збереженню довкілля».

Ручний режим тільки шкодить

Комітет з питань науки та освіти *та Спілка ректорів вищих навчальних закладів України провели черговий міжвузівський науково-методологічний семінар з освітнього права та освітньої політики.*

Обговорювали проблему фінансування освіти. З доповідями виступили радник голови комітету Ігор Жиляєв і доцент Ужгородського національного університету Михайло Савчин.

Ігор Жиляєв, розкриваючи питання «Особливості законодавчого забезпечення економічних відносин в національній системі освіти України», порівняв різні механізми розподілу бюджетних коштів, які могли б використовуватися в галузі, показавши їх переваги та ризики. Він також окреслив низку чинників, що негативно впливають на її розвиток. Це, зокрема, дефіцит бюджетів, нерегулярне надходження коштів та непрозорість їх розподілу між навчальними закладами, неналежний державний та громадський контроль за їх використанням. Це призводить до того, що значна частка витрат перекладається на батьків.

У виступі Михайла Савчина «Фінансова автономія університетів та українські реалії» на підставі аналізу зарубіжного досвіду було запропоновано три законодавчі варіанти виходу із ситуації надмірної зарегульованості і «ручного режиму» фінансування у системі.

Вл. інф.

ОФІЦІЙНО

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до додатків №3 та №7 до Закону України «Про Державний бюджет України на 2013 рік» щодо зміни назви субвенції

Верховна Рада України **постановляє**:

1. Внести до додатків №3 та №7 до Закону України «Про Державний бюджет України на 2013 рік» (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., №5-6, ст. 60; із змінами, внесеними законами України від 4 квітня 2013 року №164-VII, №176-VII і №181-VII, від 21 травня 2013 року №283-VII, від 2 липня 2013 року №381-VII, від 4 липня 2013 року №391-VII, №392-VII, №393-VII, №394-VII, №395-VII, №396-VII і №397-VII, від 8 жовтня 2013 року №624-VII і № 625-VII та від 10 жовтня 2013 року №638-VII) такі зміни:

у додатку №3 найменування бюджетної програми за кодом програмної класифікації видатків та кредитування державного бюджету 2761530 викласти в такій редакції: «Субвенція з державного бюджету місцевим бюджетам на будівництво, реконструкцію та капітальний ремонт систем централізованого водопостачання та водовідведення»;

у додатку №7 щодо субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на капітальний ремонт систем централізованого водопостачання та водовідведення слова «капітальний ремонт» замінити словами «будівництво, реконструкцію та капітальний ремонт».

2. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
19 листопада 2013 року.
№692-VII.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2013 рік»

Верховна Рада України **постановляє**:

І. Внести до Закону України «Про Державний бюджет України на 2013 рік» (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., №5-6, ст. 60; із змінами, внесеними законами України від 4 квітня 2013 року №164-VII, №176-VII і №181-VII, від 21 травня 2013 року №283-VII, від 2 липня 2013 року №381-VII, від 4 липня 2013 року №391-VII, №392-VII, №393-VII, №394-VII, №395-VII, №396-VII і №397-VII, від 8 жовтня 2013 року №624-VII і №625-VII, від 10 жовтня 2013 року №638-VII, від 24 жовтня 2013 року №658-VII та від 19 листопада 2013 року №692-VII) такі зміни:

1. У статті 1:

в абзаці другому цифри «370.095.653,8», «322.125.348,3» і «47.970.305,5» замінити відповідно цифрами «370.560.573,3», «323.877.348,3» і «46.683.225»;

в абзаці третьому цифри «419.378.915,4», «370.530.634,5» і «48.848.280,9» замінити відповідно цифрами «419.843.834,9», «372.282.634,5» і «47.561.200,4».

2. У статті 11:

пункт 3 викласти в такій редакції:

«3) надходження від погашення перед Державним агентством резерву України заборгованості публічного акціонерного товариства «Національна акціонерна компанія «Нафтогаз України» за отриманий природний газ, а також заборгованості та зобов'язань енергогенеруючих компаній за отримане у 1997 - 2000 роках згідно з рішеннями Кабінету Міністрів України органічне паливо (включаючи зобов'язання з податку на додану вартість, що виникають за результатами проведення таких розрахунків, та із сплати штрафних санкцій і відсотків за користування ресурсами)»;

пункт 6 доповнити словами «(включаючи заборгованість із сплати дивідендів (без урахування пені, яка сплачується до загального фонду державного бюджету), нарахованих за результатами діяльності 2012 року)».

3. У статті 15 цифри «22.856.159,8» замінити цифрами «23.068.159,8».

4. Статтю 21 викласти в такій редакції:

«Стаття 21. Установити, що кошти в сумі 369.495,5 тис. гривень, які сплачує публічне акціонерне товариство «Національна акціонерна компанія «Нафтогаз України» до Державного агентства резерву України у рахунок повного погашення перед ним заборгованості за отриманий природний газ, а також кошти, що сплачують енергогенеруючі компанії у рахунок погашення перед Державним агентством резерву України заборгованості та зобов'язань за отримане у 1997 - 2000 роках згідно з рішеннями Кабінету Міністрів України органічне паливо (включаючи зобов'язання з податку на додану вартість, що виникають за результатами проведення таких розрахунків, та із сплати штрафних санкцій і відсотків за користування ресурсами), перераховуються Державним агентством резерву України до спеціального фонду державного бюджету та є джерелом надання субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам, визначеної пунктом 1 статті 14 цього Закону. Заборгованість та зобов'язання з повернення енергогенеруючими компаніями матеріальних цінностей у натуральному вигляді визначаються відповідно до ціни матеріальних цінностей, зазначеної у договорах, а в разі відсутності договору - за цінами, що діяли на дату споживання органічного палива».

5. Внести зміни до додатків №1, №3 і №7 до Закону України «Про Державний бюджет України на 2013 рік» відповідно до додатків №1, №2 і №3 до цього Закону.

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України визначити механізм надання субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на погашення заборгованості з різниці в тарифах на теплову енергію, послуги з централізованого водопостачання та водовідведення, що вироблялися, транспортувалися та постачалися населенню, яка виникла у зв'язку з невідповідністю фактичної вартості теплової енергії та послуг з централізованого водопостачання та водовідведення тарифам, що затверджувалися та/або погоджувалися органами державної влади чи місцевого самоврядування, та проведення видатків з погашення заборгованості за спожиту у минулих періодах електричну енергію за бюджетною програмою «Реструктуризація вугільної та торфодобувної промисловості» за рахунок надходження до загального фонду державного бюджету податку на прибуток від підприємств електроенергетичної галузі в обсягах, визначених цим Законом.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
21 листопада 2013 року.
№710-VII.

(Зі змінами до додатків можна ознайомитися на сайті www.golos.com.ua).

«Маємо зробити так, щоб подібні трагедії більше ніколи не повторювалися»

В Україні відзначили 80–ті роковини Голодомору

Минулої суботи Президент Віктор Янукович, Голова Верховної Ради Володимир Рибак, Прем'єр-міністр Микола Азаров, урядовці, Президенти України Леонід Кравчук, Леонід Кучма, Віктор Ющенко та представники громадськості взяли участь у церемонії вшанування пам'яті жертв Голодомору 1932—1933 років** (на знімку). **Учасники скорботної ходи пройшли вздовж центральної алеї Національного музею «Меморіал пам'яті жертв голодоморів в Україні» та встановили символічні композиції з колосків пшениці та квітів до скульптури «Гірка пам'ять дитинства». Перед учасниками церемонії виступив Президент України Віктор Янукович.

«Сьогодні ми схиляємо голови перед пам'яттю наших загиблих співвітчизників. Ми висловлюємо співчуття народам Білорусі, Казахстану, Росії, усім народам колишнього Радянського Союзу, які постраждали в ті роки», — цитує слова Президента його прес-служба.

В. Янукович назвав неприпустимою політизацію «важких історичних тем», додавши, що це спричиняє напруження, роз'єднує людей та суперечить консолідації суспільства, яка так потрібна Україні на нинішньому етапі.

«Історія має бути відкрита для всіх. І кожен може мати різні погляди та по-різному трактувати чи оцінювати події минулого», — сказав він. Глава держави нагадав, що український народ зумів не лише вистояти у важкий період, а й спільно з іншими націями світу перемогти в найбільшій в історії людства війні, відбудувавши зруйновані міста і села.

«Ми зберегли себе як народ, зберегли свою ідентичність, ми здобули державну незалежність», — підкреслив він. Тому, переконаний В. Янукович, нинішнє покоління має прислухатися до тяжких уроків минулого та працювати над розбудовою сучасної України.

«У центрі державної політики завжди має бути людина — її безпека, свобода і добробут. Гуманізм, який є ознакою здорового та зрілого суспільства, має стати основою буття нашої країни. Переконаний, ми зробимо так, щоб подібні трагедії ніколи більше не могли повторитися на українській землі», — наголосив глава держави.

Після завершення виступу присутні вшанували пам'ять жертв голодомору хвилиною мовчання. Після цього Віктор Янукович встановив запалену лампаду до «Свічі пам'яті».

Загалом віддати шану пам'яті загиблих біля Меморіалу жертвам голодомору в Києві зібралися понад п'ять тисяч осіб. Після панахиди, яку відправили Патріарх Київський та Всієї Русі-України Філарет, ієрархи УГКЦ, УПЦ, РКЦ відбулися загальнонаціональна хвилина мовчання та акція «Запали свічку пам'яті». Долучилися до неї й багато українців, які о 16.00 запалили свічки пам'яті у своїх вікнах.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

ДОСЛІВНО

Президент Віктор ЯНУКОВИЧ:

«Наше завдання — зберегти пам'ять про все, що відбулося на українській землі: і героїчне, і трагічне. Спільна пам'ять та спільна історія мають об'єднувати нас, робити сильнішими. Це фундамент нашого майбутнього».

Зруйнована гармонія

Спорудження пам'ятника жертвам голодомору у Вашингтоні перенесено на 2014 рік.

Україна взагалі могла втратити виділену в 2006-му під нього ділянку, оскільки тривалий час не починала будівництво. Як повідомили «Голосу України» в пресслужбі МЗС, цього року «планується закласти наріжний камінь монумента».

За отриманою зі ЗМІ інформацією, в остаточному вигляді це буде стела із зображенням пшеничного поля. Автор ідеї — американська архітекторка українського походження Лариса Курилас, яка разом із багатьма іншими скульпторами брала участь у конкурсі на кращий проект меморіалу, проведеному 2009 року Міністерством культури України та МЗС.

Переможця цього конкурсу, володаря першої премії, ми зустріли на восьмому форумі сучасного мистецтва Art Kyiv Contemporary в «Мистецькому арсеналі». Відомий київський скульптор Олександр Дяченко **(на знімку)** презентував роботи міжнародної групи митців — як один із авторів, а також як куратор проекту «Енергія каменю».

«Невдовзі після проведеного 2009 року конкурсу змінилася влада, почали лунати заяви, що голодомору не було. Кілька років потому мені зателефонували: пам'ятник все-таки потрібен», пригадує скульптор. Про те, що, зрештою, перевагу віддали «Пшеничному полю», він дізнався через рік від журналістів. Неофіційно Дяченку пояснили, що його проект не сподобався представникам діаспори через відсутність етнічних елементів. «Гадаю, рішення приймали на рівні нашого посольства», — каже Олександр Дяченко.

Свою версію монумента він бачив у вигляді надсіченої гранітної кулі — символу зруйнованої гармонії. «Куля з відсіченою частиною асоціюється ще й із земною кулею й означає порушення гармонії світу, руйнацію свідомості під впливом голоду. Якщо продовжити асоціативний ряд, то це ще й надрізана буханка, така недосяжна для людей, що помирають... Трикутний постамент мав бути зі світло-сірого граніту, а куля — з темно-червоного. Її сферичні поверхні — коричневі, посічені, що має нагадувати поверхню хліба. Надріз — відполірований, яскраво-червоний, — асоціація з кривавою раною».

За задумом автора, на монументі мали зробити два написи українською й англійською: «Зникнення одного народу руйнує цілісність світу» і «Мільйонам українців, які загинули від штучного голоду 1932-33 років».

Ганна ЛУКАНСЬКА.

Проект монумента жертвам голодомору «Зруйнована гармонія».

Фото Олександра КЛИМЕНКА і надано автором.

ПАМ'ЯТЬ

Спекли той самий хліб

Жалобні заходи із вшанування пам'яті жертв голодомору 1932—1933 років відбулися в усіх райцентрах Рівненщини. У храмах пройшли молебні за упокій душі мільйонів загиблих українців. У Дубно біля пам'ятного знаку жертвам голодоморів посадили калину, а дубенчани, як і мешканці Здолбунова, спекли «хліб 33-го» — з кори дерев, перетертих жолудів, полови, листя... У Рівному в день пам'яті жертв голодомору сотні людей прийшли до Свято-Покровського собору, вони запалили свічки на знак скорботи та вшанували пам'ять загиблих загальнонаціональною хвилиною мовчання. Під час скорботного мітингу зачитувалися листи-спогади на той час ще зовсім маленьких дітей, які пережили трагічні голодні роки. А ввечері на майдані Незалежності відбулася загальноміська акція «Свіча пам'яті».

Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.

Це наша історія і наш біль

На Донеччині вшанували пам'ять загиблих під час голодомору. Панахида пройшла біля меморіалу на Рутченківському полі, де поховані жертви репресій 30—40-х років. Громадськість поклала квіти до меморіальної таблички жертвам голодомору і політичних репресій на будівлі Донецької державної музичної академії імені Прокоф'єва, де свого часу розташовувався підрозділ НКВС. Квіти також лягли до меморіальної дошки Василю Стусу на будівлі філологічного факультету університету. Скорботний мітинг за участі керівників області і мешканців міста відбувся біля пам'ятника Тарасу Шевченку. «Це наша історія, це біль нашої нації. Ми завжди пам'ятали і пам'ятатимемо про цю трагедію. У цій пам'яті — сила держави, і ми повинні не допустити, щоб у мирний час від голоду помирали люди», — зазначив голова обласної державної адміністрації Андрій Шишацький.

Ліна КУЩ.
Донецька область.

Запалала свіча

У День пам'яті жертв голодоморів у Чернігівському обласному академічному українському музично-драматичному театрі імені Т.Г. Шевченка за участю керівників області, працівників обласних, міських, районних установ та організацій, представників громадськості, учнівської та студентської молоді відбувся літературно-мистецький захід «Свіча пам'яті». Його учасники взяли участь у мітингу-реквіємі пам'яті жертв голодоморів та акції «Запали свічку пам'яті», які проходили біля П'ятницької церкви. Заупокійну літію відправив керуючий Чернігівською єпархією Української православної церкви Київського патріархату архієпископ Чернігівський і Ніжинський Євстратій. Цього ж дня в селі Сухополова біля пам'ятного знаку жертвам Голодомору 1932—1933 років, а також в райцентрах, багатьох селах відбулися обласні заходи із вшанування пам'яті жертв голодоморів та у зв'язку з 80-ми роковинами Голодомору 1932—1933 років в Україні.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігівська область.

У Черкасах побувала делегація торгово–промислової палати з Мадрида, що готує у грудні цього року зустріч бізнесових аграрних кіл Іспанії та Черкащини, *інформує наш власкор Лідія Титаренко*

Нині кожен другий котел в освітній сфері Рівненщини працює на місцевій сировині, що дає змогу витрачати на опалення удвічі менше бюджетних коштів. У зв'язку з попитом виробники щепи, трісок та пелетів збільшили їх випуск на 20 відсотків, *повідомляє наш власкор Олександра Юркова*

Ще один тунель через Бескиди

Розпочато будівництво нового двоколійного залізничного тунелю на перегоні Бескид—Скотарське, який пролягає через Бескидський хребет Карпат на межі Львівської та Закарпатської областей. На урочистих заходах побували голови облдержадміністрацій Закарпаття й Галичини Олександр Ледида й Олег Сало, а також керівник Львівської залізниці Богдан Піх.

На підготовчі роботи було витрачено 122 мільйони гривень: зведено під'їзні дороги, мережі електропостачання, від'їзні колії. Для робітників, які працюють на об'єкті, збудовано гуртожиток і їдальню, а також адмінкорпус.

— Новий тунель дасть змогу вдвічі збільшити кількість поїздів і на третину скоротити час їх перебування в дорозі. Під час прокладення у навколишніх селах реалізовуватимуть соціальні проекти, проводитимуть ремонт і будівництво доріг, іншої інфраструктури, — зазначив Олександр Ледида.

— Стартувало будівництво наймасштабнішого інвестиційного проекту для двох західних областей та Львівської залізниці, яка обслуговує сім регіонів. Понад два мільярди гривень буде залучено на виконання робіт. Завершити плануємо у 2016 році, — сказав Богдан Піх.

Нагадаємо, що перший Бескидський тунель, споруджений за часів Австро-Угорської імперії генієм італійських інженерів і трудом місцевого населення, півтора століття служив вірою і правдою усім європейським товаровиробникам, пережив дві світові війни, кілька державвласниць. Він діятиме й надалі. А новий — довжиною майже 1,8 кілометра — проляже за тридцять метрів від старого на глибині 182 метри від поверхні Бескидського хребта, але, зрозуміло, буде обладнаний за сучасними технологіями. Щоб забезпечити пересування персоналу та можливість евакуації пасажирів в екстрених ситуаціях, між старим та новим тунелями зведуть три переходи.

Василь НИТКА.
Воловецький район Закарпатської області.

Фото надане прес-центром облдержадміністрації.

Будівництво розпочато.

Місто–словник

Ним хоче стати Луганськ. А ідея така. Деякі найвідоміші об'єкти обласного центру мають промаркувати табличками зі статтями з «Толкового словаря живого великорусского языка» Володимира Даля. Цей незвичайний проект запропонував місту молодий художник Андрій Достлєв. У минулому він луганчанин, а тепер мешкає й навчається у Польщі. Таким незвичайним способом Луганщина відзначає 150-річчя від дня виходу «Тлумачного словника...» свого відомого земляка Володимира Даля.

З моменту підготовки проекту і його запуску минуло менше півроку. 22 листопада, у день народження Володимира Даля, стартував перший етап арт-проекту «Місто-словник». 300 пакетів з табличками й адресами журналісти і волонтери розвісили на об'єктах центральної частини міста. В акції взяли участь і керівники області. Голові обласної ради Валерію Голенку дісталося слово «вітчизняна війна», а керівник області Володимир Пристюк повісив на будівлю облдержадміністрації табличку зі словом «область».

— У пояснювальній статті до слова, — прокоментував він, — є таке визначення: «что-либо общее, совокупное, в вещественном или духовном быту». Думаю, це відображає суть нинішнього арт-проекту: за допомогою «речовых» табличок відродити, нагадати людям про духовну складову речей, які їх оточують. Нагадати й запропонувати порівняти, як слово розумілося раніше і як розуміється тепер, замислитися на змінами, які відбулися. Адже «Місто-словник» дає змогу кожному жителю Луганська доторкнутися до історії краю й зробити свій внесок у його культурний розвиток.

Другий етап планують зробити масштабнішим. Крім Даля, на Луганщині жив і працював автор чотиритомного тлумачного словника української мови Борис Грінченко, 150-річчя з дня народження якого відзначають цього року. Тому другий етап проекту буде присвячено йому. Поруч із табличками зі словника Даля розмістять таблички зі статтями зі словника Грінченка. Цей проект можна розглядати як складову формування бренда міста, його іміджу.

Алла АНТІПОВА.

За найкращу прикрасу — смартфон

Міська рада Коростеня оголосила конкурс «Прикраса для новорічної ялинки». Учням шкіл та вихованцям дошкільних закладів запропонували створити незвичайну іграшку, яка поєднувала б новорічну тематику та місцеву символіку.

Ялинкові прикраси можна виготовляти з будь-яких матеріалів розміром від 20 до 30 сантиметрів. За третє місце організатори обіцяють три пари роликових ковзанів, за друге — два велосипеди, за перше — смартфон.

Нагородження відбудеться під час урочистого відкриття зеленої красуні — у День Святого Миколая.

Олексій КАВУН.
Житомирська область.

ФОТОФАКТ

За Європейською програмою розведення рідкісних видів тварин у Миколаївський зоопарк завезено самця (на знімку) і самку такіна, а також самку зубра, самця оленя Давида, казарок канадських, мавпочок-ігрунок, диких степових кішок, гвинторогого козла.

Фото Олександра КРЕМКА (Укрінформ).

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Доброчинці допомогли прибратися

Коли в міському бюджеті не вистачило коштів, щоб вивезти з вулиць опале листя, міський голова Кам'янця-Подільського звернувся до підприємців і благодійників з проханням допомогти прибрати сміття.

На цей заклик відгукнулося чимало приватних підприємців та керівників різних підприємств та організацій. Вони допомогли технікою та паливно-мастильними матеріалами.

Ірина КОЗАК.
Хмельницький.

Грабіжник з вилами втік від «ненормальної» пенсіонерки

Літня жителька села в Арбузинському районі прокинулася від того, що почула в сусідній кімнаті шум і чиїсь кроки. Щойно жінка вирішила встати з ліжка, як до її кімнати увійшов чоловік у масці з вилами в руках і почав вимагати гроші.

62-літня пенсіонерка потім сама не могла пояснити, що вплинуло на її поведінку — чи страх, чи обурення — але вона підхопилася з ліжка, вибила з рук грабіжника вила й почала виганяти його з кімнати, зриваючи маску. Невідомий вирішив рятуватися втечею. Біля вхідних дверей він крикнув пенсіонерці, що ще не бачив такої «ненормальної людини».

Правоохоронці встановили особу зловмисника й затримали 48-річного односельчанина, який заліз у чужий будинок, тому що хотів випити, а грошей не було.

Ірина НЕЖИГАЙ.
Миколаївська область.

ЦИФРА

523 тисячі тонн

молока надоєно на Житомирщині за 10 місяців цього року. За його виробництвом на одного жителя область посідає перше місце в Україні. На сільгосппідприємства припадає менше 17 відсотків надоєного молока, решта — на домашні господарства.

Вл. інф.

Для боротьби з «пустишками» створять спецкомісію

Голова Севастопольської міськдержадміністрації Володимир Яцуба вважає, що назріла необхідність створення спеціальної комісії з моніторингу всіх соціальних об'єктів міста, на яких проводяться реконструкції або капітальний ремонт за рахунок державних коштів.

Оскільки виконавці таких робіт одержують замовлення через тендери, то В. Яцуба вважає, що «необхідно розробити регіональну програму, щоб у майбутньому на тендери допускали підприємства й фірми, які мають власні оборотні кошти, які відповідають вартості об'єкта будівництва або реконструкції. Ми маємо захистити і без того небагатий держбюджет від фірм-«пустишок», які розорюють його».

Микола МАГДИЧ.
Севастополь.

Міні–готель для клієнтів з обмеженими фізичними можливостями

Невдовзі він з'явиться у Вінниці. Про це повідомив міський голова Володимир Гройсман на засіданні обласного комітету забезпечення доступності інвалідів та інших маломобільних груп населення до об'єктів соціальної та інженерно-транспортної інфраструктури.

— У новій установі передбачено зручності для тих, хто пересувається на інвалідних візках, незрячих і людей з проблемами слуху, — зазначив міський голова Вінниці.

Ще одна новація — у «прозорих» офісах міста. Там встановлюють веб-камери для людей з погіршеним слухом, які матимуть можливість дистанційно скористатися послугами перекладача з мови жестів. Крім того, міська влада візьме участь у співфінансуванні ремонтних робіт у квартирах і будинках людей з інвалідністю.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

70 відсотків українців впевнені, що державі не під силу подолати чорні зарплати — УНН

ФОТОФАКТ

У Міжнародний день боротьби з насильством щодо жінок на Софійській площі відбувся флешмоб під гаслом «Від миру в родині — до миру в Україні!». 100 активістів створили оранжево-синій знак безкінечності — символ прагнення припинити насильство щодо жінок.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Майстерності додасть інтернаціональний досвід

Провідні музиканти з Європи провели майстер-класи для студентів Луганського національного університету імені Тараса Шевченка.

Подружжя з Боснії та Герцеговини Зоран і Даніела Ракич, наприклад, допомагали відпрацьовувати техніку виконання з баяністами та акордеоністами, учили їх відчувати те, що хотів передати композитор. «Коли виконуєш твір, емоції не повинні бути холодними, — казав студентам провідний діяч музичної культури Австрії Курт Шмід. — Дуже важливо отримувати інтернаціональний досвід у відомих професорів і музикантів різних країн, тому треба бути старанним і цього прагнути». До речі, Курт Шмід завжди шукає нові таланти й запрошує молодих музикантів на свій Віденський семінар, щоб надалі підвищувати їх професіоналізм.

Ті, кому пощастило попрацювати з європейськими майстрами, залишилися дуже задоволені. «У кожній країні є свої музичні школи, і сьогодні в нас з'явилася можливість познайомитися з ними, дізнатися щось нове як у техніці виконання, так і в педагогіці», — зазначив сербський студент Інституту культури і мистецтв ЛНУ Ален Петрін.

Алла АНТІПОВА.

На знімку: майстер-клас проводить австрійський музикант Курт Шмід (ліворуч).

Фото прес-служби ЛНУ ім. Тараса Шевченка.

Намальовані дитячі права потраплять на конверт і поштову марку

На художньому конверті та поштовій марці, які «Укрпошта» планує видати наступного року, будуть зображені малюнки двох 12-річних українок: Насті Мороз із Кіровограда — учениці навчально-виховного комплексу №26 і Насті Олійник зі Львова — школа №45. Дівчатка перемогли в дитячому конкурсі «Намалюй свої права», який стартував 1 червня, і в якому загалом взяли участь 614 маленьких українців з особливими потребами з усієї країни віком від чотирьох до п'ятнадцяти років.

Львівська школярка розповіла про свою мрію стати... пілотом, а юна кіровоградчанка нагадала світу, що діти з особливими потребами мають право на особливу опіку, заслуговують великої поваги і прагнуть бути щасливими.

Петро МЕЛЬНИК.

Кіровоградська область.

Відкрили пам'ятник воїнам–афганцям

Понад три тисячі мешканців Івано-Франківщини брали участь у бойових діях на території Афганістану. 84 з них так і не повернулися з «чужої» війни. Серед них — і троє яремчанців: Микола Кулик, Василь Романчукевич та Олексій Виксюк. Відтепер їхні імена навіки викарбувані на скорботному знаку в рідному місті.

Окрім місцевих ветеранів-афганців, на відкриття монумента в Яремчому **(на знімку)** приїхали їхні бойові побратими з Житомира, Києва та Одеси.

Нині на Прикарпатті споруджено вже дев'ять пам'ятників бійцям-інтернаціоналістам та встановлено 18 меморіальних дощок.

Галина БРУХАЛЬ.

Фото Миколи МАЦЮКА.

Засуджених відправили в турпоїздку

Засуджені з Дар'ївської виправної колонії №10 під Херсоном під час відбування покарання за тяжкі злочини відтепер... бувають у місті на екскурсіях. Обласне управління Державної пенітенціарної служби організувало такий експеримент, відправивши в одноденний тур до Херсона 27 в'язнів, яким дали змогу побувати в краєзнавчому музеї та на театралізованій виставі, влаштованій молодими співаками й танцюристами з училища культури, вклонитися пам'яті жертв голодоморів.

Прес-служба УДПСУ повідомляє, що жоден з учасників поїздки не намагався втекти чи скоїти якесь неподобство.

Власне, на це й сподівалися: усі екскурсанти обрані з-поміж тих, хто відбув за гратами більшу частину свого строку, не мав схильності порушувати режим утримання і незабаром готувався до звільнення. Тож ризикувати цим шансом, пустившись навтьоки за зручної нагоди, ніхто не збирався.

Можливо, подібні поїздки організовуватимуть і надалі. Вони допоможуть засудженим швидше адаптуватися до життя в соціумі, сподіваються психологи пенітенціарного відомства.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Херсонська область.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...«прямі іноземні інвестиції» починаються і закінчуються на... Кіпрі

Влада Донеччини збирається за два роки збільшити обсяг прямих іноземних інвестицій на два мільярди доларів. Про це заявив голова обласної державної адміністрації Андрій Шишацький під час спільного засідання комітету реформ та ради інвесторів області.

Загалом за останні 17 років в області залучили три мільярди прямих іноземних інвестицій. «У нас капітал складається з «старих» грошей, тобто коштів, прив'язаних до ресурсів. Завдання влади та бізнесу — не дати, щоб область пішла шляхом деіндустріалізації. Старе має відмирати, а нове — створюватися», — закликав очільник області.

Водночас аналіз структури інвестицій свідчить скоріше не про привабливість регіону, а про кругообіг грошей. За всі роки найбільший внесок — 54 відсотки від загального обсягу інвестицій, або 1,8 мільярда доларів — зробили нерезиденти з Кіпру. А обсяг прямих інвестицій з області в економіку інших країн станом на 1 жовтня цього року становить 5,4 мільярда доларів. Майже всю суму — 98,4 відсотка — скеровано в економіку Кіпру, який вважається «податковим раєм» для українського бізнесу.

Ліна КУЩ.

Донецька область.

...у райвідділі міліції чергова смерть: повісився затриманий

Коли з'явилося повідомлення про трагічну подію в Заводському райвідділі Запоріжжя, то воно було максимально насичене вкрай негативними характеристиками загиблого. У свої 28 років той уже кілька разів побував у місцях позбавлення волі, перед затриманням був у стані сп'яніння середнього ступеня, бив дружину, а потім завдав кілька ударів і вагітній 20-річній жінці, яка за неї заступилася. Остання перебувала, як повідомляється, на п'ятнадцятому тижні вагітності, її госпіталізовано...

Зрозуміло, що сидіти по кілька разів у виправній колонії, бити жінок, до того ж вагітних, — дуже погано. З другого боку, ще гірше, коли гине людина, до того ж у місці, де вона просто не має права загинути. Адже є безліч норм та інструкцій, які б виключали такий розвиток подій у міліцейських закладах.

Як повідомляв «Голос України», нещодавно в Комунарському райвідділі помер 19-річний затриманий. Сталося це, як стверджують судмедексперти, від серцевого нападу.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Запоріжжя.

...фонд побудував стадіон

Голова представництва дитячого фонду ООН (ЮНІСЕФ) в Україні Юкіє Мокую відкрила в Одесі футбольний майданчик для дітей, які опинилися в складних життєвих обставинах.

На радість юних спортсменів у церемонії взяв участь відомий футболіст Олександр Косирін, який провів для підлітків майстер-клас.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

Держфінінспекція у Чернігівській області з початку року відшкодувала втрат на 24,3 млн. грн. (прес-служба Державної фінансової інспекції)

18 листопада. Зустріч Голови Верховної Ради України Володимира Рибака з Президентом Азербайджанської Республіки Ільхамом Алієвим.

19 листопада. Мітинг Вільної профспілки залізничників України та представників громадських, правозахисних організацій біля будівлі Кабінету Міністрів у зв’язку з ситуацією, що склалася на залізничному транспорті, зокрема через свавілля з боку адміністрації.

20 листопада. Харків. Мітинг біля стін міської ради з вимогою припинити масову вирубку дерев уздовж Московського проспекту.

21 листопада. Київ. Акція до Всесвітнього дня відмови від куріння, під час якої активісти закликали прихильників цієї звички покинути курити та залишити свою останню сигарету в попільничці.

22 листопада. У рамках Всеукраїнської соціальної ініціативи «60+ Кардіо» в Київській спеціалізованій аптеці №1 відкрито «Кабінет людини літнього віку».

23 листопада. Івано-Франківськ. Виставка декоративно-ужиткового, образотворчого мистецтва та етнодизайну в обласній філармонії.

24 листопада. Вінниця. Дводенна щорічна профорієнтаційна виставка навчальних закладів «Майбутній студент-2013».

Сім днів із життя країни очима фотокореспондентів Сергія КОВАЛЬЧУКА, Андрія НЕСТЕРЕНКА, Анастасії СИРОТКІНОЇ та Укрінформу

«Київ втратив ще не всі шанси»

Офіційна Москва ніяк не прокоментувала рішення Києва про призупинення підготовки до укладення Угоди про асоціацію з Європейським Союзом. **Прес-секретар Президента РФ Дмитро Пєсков заявив:** «Що стосується рішення України про призупинення асоціації, то це є винятковим і суверенним рішенням цієї країни, і ми не вважаємо, що маємо право якось це коментувати». Він також нагадав, що раніше Президент Росії Володимир Путін не раз заявляв, що в Москві з повагою поставляться до будь-якого рішення, яке ухвалить українська сторона, оскільки це — «їхня внутрішня справа». Водночас, **передають російські ЗМІ,** президентському речнику було важко відповісти на запитання, наскільки реальним став вступ України до Митного союзу Росії, Білорусі та Казахстану. «Це, знов-таки, суверенна справа наших українських партнерів», — сказав Д. Пєсков. Згодом очільник Кремля особисто звинуватив європейські країни в тому, що вони, мовляв, вимагаючи підписати Угоду про асоціацію з ЄС, тиснуть на Україну «аж до сприяння масовим акціям протесту», — заявив Володимир Путін журналістам за підсумками російсько-турецької зустрічі на вищому рівні. За його словами, те, «чи піддадуться Україна і українське керівництво цьому шантажу, буде зрозуміло в найближчі кілька днів». Крім того, президент РФ вже у традиційній манері зазначив, що угода з ЄС «може просто вбити цілі галузі української економіки».

Тим часом перша реакція Заходу на рішення української влади була вкрай негативною. **В інтерв'ю польським ЗМІ колишній президент Польщі Олександр Кваснєвський, який очолює наглядову місію Європарламенту в Україні, сказав,** що угоду з ЄС на саміті «Східного партнерства» наприкінці листопада не підпишуть, а комісар Євросоюзу з питань розширення Штефан Фюле скасував візит до України.

Сполучені Штати, які підтримували зближення Києва і Брюсселя, також висловили свій жаль щодо цього. «Під час розмови 22 листопада з Президентом України Віктором Януковичем віце-президент США Джо Байден висловив своє розчарування рішенням українського уряду припинити підготовку до підписання Угоди про асоціацію та угоди про створення поглибленої та всеохоплюючої зони вільної торгівлі з Європейським Союзом», — **йдеться в повідомленні прес-служби Білого дому.** Крім того, держсекретар США Джон Керрі скасував свою участь у зустрічі Ради міністрів ОБСЄ, яка відбудеться 5—6 грудня в Києві.

Різко негативно про рішення уряду України, як то кажуть, по гарячих слідах, висловилися зовнішньополітичні відомства Польщі, Великої Британії та Німеччини. «Україна є суверенною державою, і ми ставимося з повагою до її рішення. Водночас висловлюємо розчарування, що процес зближення з Європейським Союзом затриманий на останній прямій», — **заявили в польському МЗС,** попередивши, що такий розвиток подій може призвести до «заморожування» європейської інтеграції на невизначений час, що негативно позначиться на реалізації необхідних для України реформ.

Міністр закордонних справ Британії Вільям Хейг, зі свого боку, назвав рішення українського уряду призупинити зближення з ЄС «втраченою можливістю». **А його німецький колега Гідо Вестервелле нагадав,** що Європейський Союз зробив Україні широку пропозицію щодо тісної політичної та економічної співпраці. «Ми бажаємо, щоб Україна розділяла наші цінності та разом з нами рухалася своїм шляхом до більшої свободи та добробуту», — йдеться в заяві, опублікованій 21 листопада на інтернет-порталі німецького зовнішньополітичного відомства.

У заяві Високого представника ЄС із закордонних справ і політики безпеки Кетрін Ештон, оприлюдненій від імені усього Євросоюзу, зазначалося: «ЄС бере до відома рішення уряду України призупинити процес підготовки до підписання Угоди про асоціацію та поглиблену і всеосяжну зону вільної торгівлі між ЄС і Україною. Це розчарування не тільки для ЄС, але, на нашу думку, — і для народу України», — наголошено в заяві.

Утім, з плином часу реакція європейської сторони помітно пом'якшилася. Так, **наступного дня після оприлюднення заяви К. Ештон її речниця Майя Косьянич повідомила,** що ЄС вітатиме участь Президента України Віктора Януковича в майбутньому саміті Східного партнерства у Вільнюсі 28—29 листопада. Вже згаданий Олександр Кваснєвський згодом висловив думку, що Київ втратив ще не всі шанси на підписання Угоди про асоціацію з Брюсселем. «Уряд сказав, що він не готовий. Але до Вільнюса ще кілька днів. Ми не втрачаємо надії. Надія вмирає останньою», — заявив він журналістам.

Єврокомісар Штефан Фюле, який скасував свій плановий візит до Києва, наприкінці минулого тижня **підтримав позицію екс-президента Польщі,** наголосивши: «Ні, ми не повністю здаємо свої позиції. Нам відомо про рішення українського уряду і нам відомо про прерогативи Президента завершити і підписати Угоду про асоціацію. Чи буде це зараз під час Вільнюського саміту? Ще є кілька днів. Тому ми не відмовляємося від підписання і не відмовляємося від того, щоб Україна виконала необхідні критерії для підписання у Вільнюсі».

У черговій своїй заяві, **передають західні ЗМІ,** Ш. Фюле зазначив: «Українці попросили про паузу, і ми поважаємо це рішення. Ми не хочемо, щоб ця пауза була невизначеною і тривала назавжди. Ми хочемо надати час, який необхідно Україні, щоб розв'язати ці проблеми, всі ці питання — в руках держав-членів», — зазначив він. Водночас було висловлено сподівання, що Угода про асоціацію може бути підписана під час наступного саміту Україна—ЄС на початку наступного року.

Прикметними в цьому контексті стали й **заяви канцлера ФРН Ангели Меркель,** які пролунали в її щотижневому відеозверненні до німців. За її словами, Німеччина готова пояснити Росії, що євровибір не означає ворожість до Москви. На думку німецького канцлера, рішення України відкласти підписання Угоди про асоціацію із ЄС пов'язане також з тим, що ця угода означає в контексті відносин із Росією. «Тому ми закликаємо ЄС — і Німеччина тут також зробить свій внесок — вести на цю тему інтенсивний діалог із Росією», — наголосила А. Меркель.

Підготувала **Ольга ІЩЕНКО.**

У НОМЕР

Позиція Заходу залишається чіткою

Пропозиція підписати безпрецедентну Угоду про асоціацію з глибокою і всеосяжною зоною вільної торгівлі — все ще на столі. На цьому наголошено в оприлюдненій вчора в Брюсселі спільній заяві президента Єврокомісії Жозе Мануеля Баррозу і голови Європейської ради Германа ван Ромпея.

Було також зазначено, що підписання Угоди потребує політичної волі українських керівників, рішучих дій і відчутного прогресу щодо виконання умов, необхідних для підписання, які були позначені у висновках Ради ЄС у грудні 2012 року.

«Важливий прогрес вже був досягнутий Україною. Ми впевнені, що підписання Угоди про асоціацію, включаючи глибоку і всеосяжну зону вільної торгівлі — найамбітнішої угоди, яку ЄС коли-небудь пропонував, надасть ліпшу можливість підтримати економічну ситуацію в Україні, проведення реформ і модернізації з метою забезпечення стабільного майбутнього для всіх українців», — йдеться в заяві.

Крім того, Жозе Баррозу і Герман ван Ромпей висловили категоричне несхвалення позиції Росії у зв'язку з її тиском на Україну. При цьому лідери ЄС висловили сподівання, що нинішні «короткострокові міркування не переважать ту довгострокову вигоду, яку може принести партнерство».

«Проте Європейський Союз не примушуватиме Україну чи іншого партнера робити вибір між ЄС або іншим регіональним об'єднанням. Це справа України — вільно вирішувати, яку саме співпрацю вона шукає з ЄС», — йдеться в заяві. Європейські лідери також дали високу оцінку виступам українців за європейську інтеграцію. «Українські громадяни знову продемонстрували в ці останні дні, що вони повністю розуміють історичну природу європейської асоціації», — заявили вони.

У заяві також міститься критика російської позиції та дій у цьому зв'язку. «Продовження міцних відносин з Європейським Союзом не відбувається за рахунок відносин наших східних партнерів з іншими їхніми сусідами — такими як Росія, — зазначено в документі. — «Східне партнерство» було започатковане як виграшна справа для усіх, і ми готові пояснити Російській Федерації обопільні вигоди від збільшення торгівлі з нашими партнерами». Крім того, керівники ЄС наголосили на винятково двосторонньому характері Угоди про асоціацію та глибокій і всеосяжній зоні вільної торгівлі.

На завершення Жозе Мануель Баррозу і Герман ван Ромпей висловили впевненість, що Вільнюський саміт стане важливим моментом «для оцінки нинішньої ситуації та поглиблення відносин з нашими європейськими партнерами».

«Не зачиняйте двері...»

Цього вимагали учасники народного віча, що відбулося минулої неділі на Театральному майдані у Тернополі. Передувала йому позачергова, 40-ва, сесія міської ради тут же, на майдані. Депутати більшістю голосів прийняли звернення до лідерів країн ЄС з проханням підписати угоду про асоційоване членство України і максимально сприяти швидкій євроінтеграції нашої країни. Члени вісімнадцятьох молодіжних організацій міста написали листа англійською мовою лідерам країн ЄС, а також Президенту США Бараку Обамі, який розмістили у соціальних мережах. У ньому молоді люди намагаються пояснити, чому для них важливе підписання угоди про євроінтеграцію. У резолюції віча, зокрема, вимагається скасувати рішення уряду щодо призупинення євроінтеграційного курсу України, відправити у відставку главу Кабміну, відновити переговори з ЄС, підписати угоду про асоціацію у Вільнюсі.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

На знімку: найактивнішою на мітингах є молодь.
Фото автора.

Разом нас багато

У суботу та неділю хвиля українських «ЄВРО-майданів» прокотилася найбільшими містами багатьох країн Європи, зокрема, Польщі. Головними гаслами маніфестантів були «Ми Є», «UkrainEUkraine», «Слава Україні!», «Україна — це Європа!», і звернення до Президента України «Янукович, підпиши Угоду!».

А почалося ще з п'ятниці, коли понад сто осіб маніфестували у Любліні, в суботу понад двісті прихильників підписання Угоди про асоціацію — у Кракові. Піком стала неділя, коли у цих та низці інших міст (зокрема, у Вроцлаві, Познані) українці вийшли на площі в унісон з київським Майданом. Найчисельніша група — понад 1000 осіб (за даними поліції) — зібралася у Варшаві — в більшості студентська молодь та мігранти-заробітчани з різних регіонів України.

Якщо всі попередні маніфестації українців носили яскраво виражений протестний характер, а на лозунгах рясніли заклики «ПРОТИ», то нинішня акція є першою демонстрацією «ЗА» — наголосила у своєму виступі Ольга Попович (політолог зі Львова) — «за Європейський Союз, за цивілізовану європейську Україну». Пафосу у виступах практично не було. Відчувалося реальне переживання «за можливість цивілізованого життя на рідній землі у приязній до кожного громадянина державі». Зокрема, як зауважила Наталія Рябінська (соціолог із Харкова), «виступаючи за європейський вибір, українці, які, поживши з різних причин певний час у Польщі, на власному досвіді відчули смак євросоюзівських реалій і цінностей».

З українськими маніфестантами у Варшаві були солідарні представники білоруської та російської опозиції.

Маніфестації в польських містах супроводжувалися збиранням підписів під зверненням до Президента України Віктора Януковича, як гаранта Конституції і репрезентанта волі більшості українського народу, взяти долю Угоди про асоціацію у свої руки і, проявивши політичну волю та відповідальність, підписати її на Вільнюському саміті Східного партнерства 28—29 листопада. Зокрема, у Варшаві було зібрано понад 600 підписів. Маніфестанти прийняли рішення продовжити збирання підписів і домовилися приходити на імпровізовані «ЄВРО-майдани» кожного дня — аж до завершення Вільнюського саміту.

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.
Варшава.
Фото надане автором.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 222 (5722)
ВІВТОРОК, 26 ЛИСТОПАДА 2013

Державне агентство з інвестицій та управління національними проектами України та компанія Doppelmayr Seilbahnen GmbH — провідний світовий виробник обладнання для об'єктів інфраструктури зимових видів спорту підписали протокол про наміри *(прес-служба КМУ)*

Українська гривня має дуже високий рівень захисту від підробок, заявив директор відділу банкнотів Федеральної резервної системи США Майкл Ламберт і у зв'язку з цим наголосив про професіоналізм фахівців Нацбанку України *(РБК—Україна)*

Біля джерел

До 95-річчя Національної академії наук

ЮВІЛЕЙ

У листопаді цього року виповнюється 95 років від дня утворення НАН України — широко відомої в країні та за її межами наукової установи. Напередодні цього ювілею не зайве згадати тих, хто стояв біля джерел академії, закладав її фундамент. Серед них - ініціатор ідеї національної академії та її другий президент, талановитий учений — історик і правознавець, академік Микола Прокопович ВАСИЛЕНКО (на знімку).

Радянська пропаганда свого часу приклеїла до його імені ярлик українського буржуазного націоналіста. Це призвело до того, що академіка «втратили» більш як на піввіку. Ім'я Миколи Василенка не згадували навіть у повоєнних «Радянській історичній енциклопедії» та «Великій радянській енциклопедії». А «Українська радянська енциклопедія» відвела вченому всього кілька рядків, та й то із застереженням, що його праці «написані з буржуазно-націоналістичних позицій». І ані слова про нього як про президента академії.

Сьогодні ми знаємо правду про мінливу долю вченого та його роль в організації і становленні академії.

На берегах Есмані

Микола Василенко народився в лютому 1866 року в селі Есмань Глухівського повіту Чернігівської губернії (нині — Глухівський район Сумської області). Його рід мав козацьке походження. Батько, Прокіп Іванович, закінчив Глухівське земське училище. Працював писарем у глухівському повітовому суді, потім був приставом в Есмані. Надавав правову допомогу односільчанам і всім, хто до нього звертався.

Садиба Василенка була наче відірвана від села, бо розташовувалася на хуторі. Господарі жили скромно, але дружно, вели сільське господарство, виховували дітей.

Свої перші роки життя Микола Василенко з теплотою й подробицями описав пізніше у своїх спогадах «Моє життя»: «Краси не було, але був затишок. І ми всі любили наш хутір, нашу Есмань».

Науку Микола Василенко почав освоювати із Глухівської шестикласної прогімназії. Влаштовуючи сина на навчання в 1875 році, батько привіз із Есмані саджанці сріблистої тополі й посадив їх перед будинком гімназії. Незабаром тут піднявся парк, що став окрасою прадавнього міста. Він є й нині.

Шість років навчання і життя в колишній гетьманській столиці були плідними для становлення світогляду Миколи Василенка. Прогімназію він закінчив «з нагородою», здобувши хорошу загальну освіту і знання латини, грецької, німецької та французької мов.

Глухів розбудив у Миколи Василенка любов до історії рідного краю. Не випадково проблемам Гетьманщини пізніше він приділяв значне місце у своїй творчій діяльності.

Теорія і практика юриспруденції

Першу вищу освіту Микола Василенко здобув на історико-філологічному факультеті Дерптського (нині — Тартуського) університету (1890 р.). Переїхавши після цього до Києва, займався викладацькою та науковою діяльністю. Паралельно редагував газету «Київське слово». За публікацію в ній антиурядових статей був засуджений у 1907 році до одного року позбавлення волі. Покарання відбував у санкт-петербурзьких «Хрестах». У в'язниці даремно часу не втрачав. Тут підготувався до здобуття другої освіти — юридичної. Звільнившись із місць ув'язнення, екстерном здав іспити на юриста в Новоросійському (Одеському) університеті. Отримав відповідний диплом, працював повіреним (адвокатом) одеської, а потім київської судових палат.

Від ідеї до втілення

Після повалення самодержавства в Росії Микола Василенко обіймав посаду попечителя Київського навчального округу. Його помітили й запросили до Санкт-Петербурга. Призначили на посаду заступника міністра освіти Тимчасового уряду. Тут він зблизився з відомим ученим-геофізиком Володимиром Івановичем Вернадським, який також був заступником міністра. Обоє вони працювали під егідою міністра освіти, академіка Петербурзької академії наук С. Ф. Ольденбурга.

Саме тут у Миколи Василенка зародилася ідея створення Української академії наук. Як згодом зазначав Володимир Вернадський, тоді в міністерстві обговорювали питання про «великі центри наукової роботи». У Миколи Василенка «першого виникла думка про створення Української академії наук. У нас із ним одразу утворився дорогий для нас обох дружній зв'язок» (Вернадський В. І. Із спогадів // Вісник Академії наук УРСР, 1989, № 4, с. 59).

У Російській імперії академічну ідею Миколи Василенка не було завершено. Із проголошенням у 1918 році Української Народної Республіки він — знову в Києві. Тут долучається до процесу національно-державного будівництва. У період правління Центральної Ради був членом Генерального суду УНР, а при гетьманові Петрові Скоропадському обіймав пост міністра освіти й мистецтв.

Використовуючи свої міністерські можливості, Микола Василенко знову повернувся до ідеї академії. Він запросив до Києва Володимира Вернадського з метою надання сприяння в практичному розв'язанні питань, пов'язаних з утворенням Української академії наук (УАН). Володимир Вернадський очолив комісію з розробки статуту академії та інших необхідних документів. Її перше засідання відбулося в кабінеті міністра 9 липня 1918 р. Відкриваючи його, Микола Василенко зазначив, що створення УАН має велике національне значення. Це завдання бере на себе Українська держава. Його не під силу розв'язати товариствам учених.

Комісія провела 23 засідання. Вона підготувала законопроект про утворення УАН та проект її статуту. Результати роботи комісії були представлені уряду у формі «Пояснювальної записки до законопроекту про заснування Української академії наук у Києві», підписаної міністром Миколою Василенком.

Останньому, отже, не тільки належала ідея створення УАН. Він брав активну участь у її реалізації. 14 листопада 1918 року Петро Скоропадський підписав закон про утворення академії. Було також затверджено Статут УАН та її персональний склад. А 27 листопада відбулися перші Загальні збори академії, на яких першим президентом УАН обрали Володимира Івановича Вернадського.

Роль Миколи Прокоповича в заснуванні академії була високо оцінена науковою громадськістю. На других загальних зборах академії було прийнято текст листа на адресу вченого: «Вельмишановний Миколо Прокоповичу!

Загальні збори Української академії наук у Києві 30 листопада 1918 року, уперше зібравшись на ділову роботу після виборів своєї президії, одноголосно ухвалили направити Вам своє щире вітання й теплу подяку, що, будучи міністром народної освіти, Ви всією душею поклопоталися про установу Української Академії наук і вписали буквами, що не стерти, своє ім'я в історію Академії».

Другий президент

Із встановленням в Україні радянської влади Микола Василенко відійшов від політичної діяльності. Відмовився й від пропозицій емігрувати за кордон. Читав лекції в київських навчальних закладах і не поривав наукових зв'язків з академією. Тут він очолював Соціально-економічний відділ, Комісію з вивчення західноруського й українського права, Товариство правознавців. Радянська влада спочатку більш-менш лояльно поставилася до вченого. У 1920 році його обрали академіком, а 18 липня 1921-го — другим президентом академії.

На новій посаді Микола Василенко діяв уміло й енергійно, незважаючи на труднощі періоду. Було вжито заходів з поліпшення матеріального становища академії, її перейменували з УАН на Всеукраїнську академію наук (ВУАН), вона поповнилася новими членами, почала відновлюватися академічна видавнича діяльність. Але тінь недалекого політичного минулого (міністерська служба в гетьмана) витала над президентом. Йому довіряли вчені, але не можновладці. Саме в цей час до академії був приставлений політичний комісар Леонід Левітський. Він був присутній на всіх академічних заходах і доносив про все своєму начальству.

«Дивлячись на нього, — зазначав у своєму щоденнику Микола Василенко, — я думав: «Бідна країна, які немовлята роблять над тобою експерименти!»

Не витримавши необґрунтованих нападок і тиску на академію з боку наркома освіти УРСР Григорія Гринька, Микола Василенко в лютому 1922 року склав із себе обов'язки президента на Загальних зборах академії. Він подякував присутнім за довіру і відзначив, що відмовляється від президентства, «не з власної волі».

Академічна солідарність

Не отямившись від цієї моральної травми, Микола Василенко став жертвою хвилі чистки академічної інтелігенції від «політично ворожих елементів», що розгорнулася в ті роки. У вересні 1923 року його заарештували разом з молодшим братом Костянтином за сфальсифікованою справою про контрреволюційну організацію «Київський обласний центр дій». Вирок Київського губернського суду від 7 квітня 1924 року був жорстоким. Близько 20 осіб були звинувачені в антидержавній діяльності та засуджені до позбавлення волі. Брати Василенки отримали по 10 років кожен.

Микола Прокопович важко переживав це лихо на схилі своїх літ. Але на його захист стала академія. Її боротьба за свого колегу гідна поваги. Звичайно, це була середина не 30-х, а 20-х років. Але і в цих умовах була потрібна громадянська мужність, щоб не уподібнитися до страуса, що сховав голову в пісок.

Миколу Василенка, попри тиск партійних органів, так і не виключили зі списку членів ВУАН. П'ять разів остання зверталася до Президії ВУЦВК із проханням надати можливість ученому займатися науковою діяльністю на волі. Під цими документами сумління стоять підписи відомих українських учених того часу — Костянтина Вобллого, Олексія Гілярова, Дмитра Граве, Михайла Грушевського, Сергія Єфремова, Овксентія Корчак-Чепурківського, Агафангела Кримського, Володимира Липського, Михайла Птухи, Павла Тутковського, Івана Шмальгаузена та ін.

Шість раз Президія ВУЦВК розглядала клопотання академії, самого засудженого та його дружини Наталії Полонської-Василенко. У травні строк вироку засудженому було скорочено наполовину, а у вересні 1924 р. покарання було замінено адміністративною висилкою за межі України.

Знову пішли клопотання від академії до столичного Харкова. За свого колегу клопотався з особистої ініціативи Михайло Грушевський. Тепер уже на предмет того, щоб скасувати висилку Миколи Василенко до Оренбурга і дати можливість ученому жити й працювати в Києві.

Наполеглива боротьба академії за свого другого президента нарешті увінчалася успіхом: 24 жовтня 1925 року Секретаріат Президії ВУЦВК звільнив Миколу Василенка «від усіх заходів соціального захисту, до яких його було засуджено Київським Губсудом».

Останні думки

Пережите вченим підірвало його здоров'я. Але він продовжував займатися науковими дослідженнями. Перелік своїх публікацій довів до приблизно 500. Серед них — такі великі монографії, як «Прикріплення селян у Малоросії», «Нариси з історії Західної Русі й України», «Матеріали для історії економічного, юридичного і суспільного побуту у Старій Малоросії», «Питання про сервітути у Південно-Західному краї» тощо. Микола Василенко послідовно й аргументовано доводив історичну самостійність розвитку українського права, глибоко розробив його джерелознавчу базу.

У 30-х роках ВУАН охопила нова хвиля широкомасштабних реорганізацій, звинувачень у націоналізмі, чисток та репресій. Не виключено, що смерть «урятувала» ученого від нових проблем. У 1934 році спецслужби вже пов'язали розбитого паралічем академіка з «ворожою» організацією «Молода гвардія».

Незадовго до смерті Микола Прокопович отримав листа з Москви від віце-президента Академії наук СРСР Сергія Вавілова. Він просив Миколу Василенка заповнити анкету для розміщення статті про нього в бібліографічному словнику найвідоміших радянських учених, що готувався до видання.

Але Микола Василенко не встиг виконати це прохання. Він помер у жовтні 1935 року, на 70-му році життя. Його скромно, майже таємно, поховали на Лук'янівському цвинтарі.

Як потім напише Наталія Полонська-Василенко, її чоловік усією душею належав академії, був її великим прихильником і патріотом. До самої смерті

«жив інтересами Академії, гірко переживав її знищення і його останні передсмертні думки були про Академію наук»

(Полонська-Василенко Н. Д. Українська Академія наук: Нарис історії. — К., 1993. — С. 29.).

Повернення із забуття

Відновлення справедливості стосовно Миколи Василенка почалося наприкінці 80-х років. 22 грудня 1988-го Президія АН УРСР ухвалила постанову «Про актуальні маловивчені питання історії заснування і перші роки діяльності Академії наук Української РСР». У цій постанові зафіксовано факт, що другим президентом академії був академік Микола Василенко. Передбачалося також видати його вибрані праці та здійснити інші заходи з увічнення пам'яті вченого.

Певні труднощі тут виникли у зв'язку з тим, що Микола Василенко не був офіційно реабілітований у справі Київського обласного центру дій. У 1925 році його помилували, але не виправдали. Це питання було непростим навіть в умовах перебудови.

Наприкінці 80-х років президент АН УРСР, академік Борис Євгенович Патон неодноразово звертався до прокуратури та органів державної безпеки з цього питання. Але крига скресла лише на початку 90-х. 28 червня 1991 року Пленум Верховного Суду України задовольнив протест Прокурора УРСР Михайла Потебенька, вирок Київського губернського суду від 8 квітня 1924 р. щодо Миколи Василенка було скасовано, а справу закрито за відсутністю складу злочину. Для цього знадобилося майже 70 років!

У незалежній Україні ім'я Миколи Василенка по праву — на гідному місці. НАН України присуджує наукову премію імені М.П. Василенка. Інститут держави і права ім. В. М. Корецького НАН України видав вибрані праці вченого у трьох томах, а також книги про нього. Одна з вулиць Києва носить його ім'я. Встановлено меморіальні дошки на будинку Президії НАН України та на батьківщині М. Василенка. Нацбанк України в серії «Видатні особистості України» випустив ювілейну монету «Микола Василенко. 1866—1935».

Микола Василенко та Володимир Вернадський заклали основи академічної справи в Україні, що розвинули їхні послідовники, у тому числі ровесник Академії, нинішній її Президент Борис Євгенович Патон.

Юрій ШЕМШУЧЕНКО,
директор Інституту держави і права ім. В. М. Корецького НАН України, академік.

У незалежній Україні ім'я Миколи Василенка по праву — на гідному місці

Ліворуч підеш — капітал віднайдеш...

БАЛАНС ТИЖНЯ

У жовтні вітчизняні нафтопереробні заводи збільшили обсяги переробляння сировини на 42,1 відсотка — про поїзд, що рушив.

Міненерговугілля ініціювало перенесення на 2016 рік умови обов'язкового додавання в автомобільне пальне до 5 відсотків біоетанолу — про позитивний дедлайн.

Дніпропетровщина презентувала китайським інвесторам свої інвестиційні пропозиції — про конкурентів без сантиментів.

Хто на головних ролях

За повідомлення Міненерговугілля, минулого місяця нафтопереробні заводи вийшли на пристойний рівень переробки — в 385 тисяч тонн з гаком — нафти. Якщо порівняти з жовтнем минулого року, то прискорення становить 35,7 відсотка.

Зрештою, цьому є логічне пояснення: завантаження сировиною Одеського НПЗ на 194,2 відсотка. Активізувати процес виробництва нафтопродуктів для бізнесу компанії ВЕТЕК, яка володіє нафтопереробним активом у Одесі, означає розігнати поїзд, який ледь рухається. «Укртатнафта» (Кременчуцький НПЗ) у жовтні переробило не більше, ніж у вересні — 212,3 тисячі тонн нафти. Дрогобицький та Надвірнянський НПЗ не переробляли сировину геть-зовсім. А на Лисичанському нафтопереробному триває плановий капітальний ремонт, про що заявляли представники «Роснефти». Отже, по суті головним рушієм нарощування пропозиції нафтопродуктів вітчизняної переробки на сьогодні є Одеський НПЗ. Гріх відмовлятися від цієї ролі, адже вітчизняні НПЗ продають свою продукцію в середньому на 15 відсотків дешевше від імпортерів, тож вона має користуватися підвищеним попитом. Але це теоретично. **На практиці імпортний нафтопродукт з року в рік упевнено перемагає вітчизняний. А нафтопереробка потребує мільярдних інвестицій у модернізацію виробництва.**

Нема інвестицій — є інші шляхи розширення пропозиції нафтопродуктів на ринку. Скажімо, додаючи в автомобільне пальне не менше п'яти відсотків біоетанолу (спирту, виробленого з рослинної сировини). Цю ідею, нагадаю, підтримали на законодавчому рівні й схвалили її практичну реалізацію вже з 1 січня наступного року. Але, з одного боку, нема достатньої кількості біоетанолу також, а структура спиртової галузі до таких ідей ще не пристосована. З другого — очевидна квапливість потягне за собою стрімке зростання вартості бензинів. У Міненерговугілля підрахували, що на старті продажів літр автомобільного пального з біоетанолом коштуватиме в середньому на чотири гривні дорожче. А бензин, як відомо, дуже сильний подразник інфляції, особливо продовольчої. На це нам доволі прозоро натякнув жовтень. Утім, якщо дивитися на помісячну динаміку, то навряд чи збагнеш усю руйнівну силу інфляції як податку на доходи споживачів. Інша річ, поглянути на глобальні зміни індексу інфляції за останні десять років зростаючим підсумком. (**Див. графік, складений Міністерством фінансів**). І тоді зрозумієш, що за цей період підсумковий індекс інфляції становить 272,4 відсотка.

Краще пізно, ніж ніколи

До честі Міненерговугілля, воно вже спрямувало листа в Комітет Верховної Ради з питань ПЕК, ядерної політики та ядерної безпеки з проханням відтермінувати реалізацію цієї ідеї до 2016 року.

Упродовж двох років уряд має на меті перепрофілювати 29 вітчизняних спиртових заводів на виробництво біоетанолу. Внаслідок цього біоетанольні потужності зростуть зі 150 тисяч тонн до 350 тисяч на рік. Є ще один позитивний наслідок такого відтермінування: структурна перебудова надає шанс демонополізувати спиртову галузь, відновити роботу частини підприємств, погасити кредиторську заборгованість, у тім числі із заробітної плати.

І ще. Використання біоетанолу в країнах Євросоюзу закріплено на законодавчому рівні. Хоча європейці ще не мають змоги забезпечити свої потреби в ньому, вони завозять біоетанол із США, Бразилії, Індонезії. Поза сумнівом, ця важлива деталь стимулюватиме розвиток виробництва біоетанолу в Україні для гіпотетично можливого експорту на європейський континент.

Під крилом літака

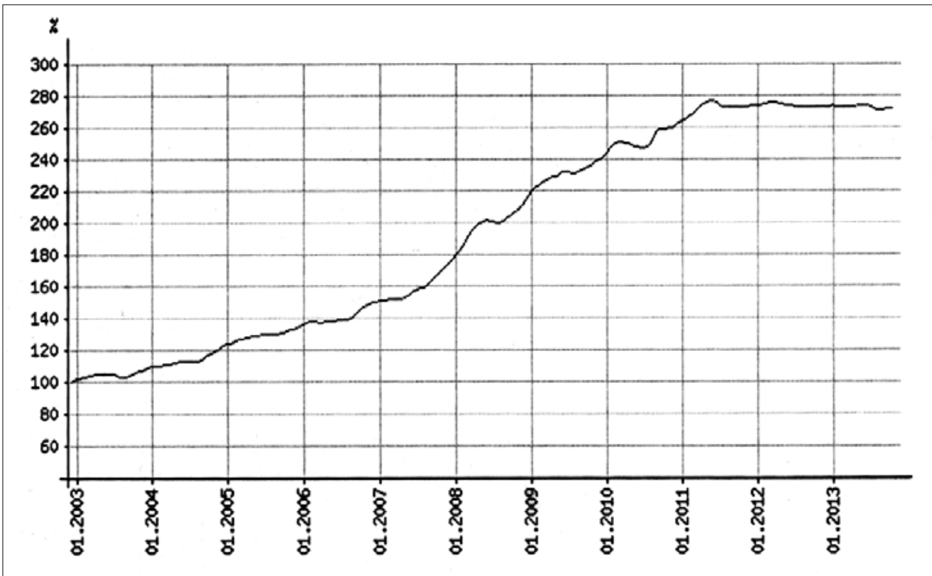
Згадку про потенційні можливості доповнюють свіжі враження від поїздки дніпропетровської делегації на чолі з головою ОДА Дмитром Колєсніковим до Китайської Народної Республіки. Нагадаю, провідним китайським менеджерам анонсували перспективні інвестиційні проекти. Зокрема, проекти індустріальних парків, логістичного центру в Кривому Розі, концепцію високотехнологічного комплексу з рециклінгу сміттєвих відходів та їх вторинної переробки. Важлива деталь. Нині кожен шостий долар, вкладений в Україну, працює на Дніпропетровщині. Як на мене, дякуючи тому, що до залучення інвестицій тут ставляться неформально. Для організації належних умов роботи і супроводу інвестиційних проектів (від ідеї до запуску!) створили регіональне інвестиційне агентство. Вартість проектів в його портфелі сягає 1,2 мільярда доларів США. Чи варто дивуватися, що завдяки таким підходам регіон вважається лідером в країні в таких напрямах, як розвиток бізнесу, рівня інновацій, інфраструктури?

Це не єдина демонстрація нашого промислового потенціалу, яка відбулася на міжнародному рівні цього тижня. На Близькому Сході, на аерокосмічній виставці у Дубаї (Об'єднані Арабські Емірати), ми показали прем'єр-міністру і водночас міністрові оборони ОАЕ Рашиду Аль Мактуму наш Ан-158. Про нього вже сказано так багато приємного, що й додати нібито нічого. Це надійна, найсучасніша машина, розрахована на експлуатацію у складних метеоумовах, яка відповідає усім міжнародним стандартам та регламентам. На перший погляд, нічим не відрізняється від свого попередника Ан-148-200, але так лише здається: вдосконалено конструкцію крила, став довший фюзеляж, знижено прямі експлуатаційні та витрати палива. Ан-158 має двигун «Мотор Січі» (Запоріжжя), але, якщо замовник побажає, то можна встановити альтернативні силові пристрої західного виробництва. І, як я вже зазначав, наш літак становить гідну конкуренцію російському SSJ-100 вже тому, що дешевший за нього на 4—5 мільйонів доларів США. А якщо спитати кубинців, котрі охоче його купують, то з'ясується, що, окрім цього, й за багатьма іншими якісними параметрами.

Кажуть, що на авіашоу росіяни не втрачали нагоди, аби налякати українців розривом зв'язків у літакобудуванні в разі, якщо Україна здобуде асоціативне членство у Євросоюзі. Однак переляку так і не дочекалися. Серійно Ан-158 виготовляють у Києві, і, за словами генерального конструктора ДП «Антонов» Дмитра Ківи, без України Росія відстане у літакобудуванні. «Те, що росіяни сьогодні випускають, було актуальне 30—40 років тому», — каже генеральний конструктор. Очевидно він і гадки не мав, що через лічені години уряд своїм рішенням призупинить підготовку до підписання Угоди про асоційоване членство з ЄС.

Україна може виготовляти літаки й без Росії. За словами Дмитра Ківи, саме наявність в Україні сучасних технологій є однією з головних причин участі Росії у спільних проектах з українськими компаніями. Але, фігурально кажучи, уряд розпорядився пригальмувати авіарух у заданому напрямі, що, природно, сприймається багатьма як намір змінити курс. На невизначений термін. Пасажири протестують. Адміністратори гарячково шукають причини раптового гальмування євроінтеграційного процесу (нельотна погода, брак компенсаторних чинників тощо). Хоч як парадоксально, владі доведеться зібрати врожай, який вона сама й посіяла, — як найпалкіший провідник євроінтеграції.

Сергій ВЛАД.

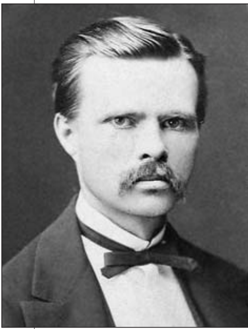

Динаміка індексу інфляції в Україні від 2003 р.

КАЛЕНДАР

Тихий дослідник вулкана

***Минуло 155 років з дня народження Івана Нечуя-Левицького** (на знімку).*

З усіх знаменитих холостяків нашої літератури (Сковорода, Котляревський, Шевченко, Гоголь) Іван Семенович Нечуй-Левицький жив найтихіше. Постійно ходив з парасолькою, лягав спати точно за графіком. Але пристрасті його героїв — щось протилежне цьому спокоєві. І це оцінили нащадки. Нині, здається, нема жодного українського театру, де не йшла б «Кайдашева сім'я». Тільки в Києві Кайдаші живуть на двох сценах, а до театру імені Франка, де Кайдашиху грає Наталя Сумська, неможливо дістати квитки.

Прикметно, що цього письменника шанує не лише академічне літературознавство. Приміром, нещодавно вийшла книжка **Михайла Бриниха «Шидеври вкраїнської літератури» («Хрестоматія доктора Падлючча, том перший»**, Київ, видавництво «Лаурус», 2013). На зло академізмові, книгу написано суржиком, доступним масовому читачеві. Бриниху важливо, щоб саме цей читач сприймав покійного Нечуя як живого сучасника. Бо, як і більшість класиків нашої літератури, Нечуй-Левицький дуже постраждав «од дурнуватої радянської інтерпретації його творів, яка — на рівні шкільного безпредєла — лишаєцця незмінною. Шото й досі втирають бідним дітлахам про «класову боротьбу» селянства, товчуть у ступі похабні ідейки нащот «передчуття народної грози». Отже, пише він далі, «забудьте, шо ви колись читали в школі про Кайдашів — перечитайте знову, без потреба здавати екзамен. Це Атлантида, і вона досі під водою. Ось вам акваланг — ниряйте».

Автор не приховує своєї симпатії до головної книги Нечуя: «Сім'я Кайдашів єсть тією ячейкою суспільства, яка виділяє енергію по максимуму. З огляду на те, що закони Ісаака Ньютона в Україні, хоч і через пень-колоду, але все ж таки діють, ся енергія, направлена на ближнього, зазвичай получає таку оддачу, що аж тріщать чуби... до сіх пор ця історія служить за взірець для всіх придешніх поколінь. Се карта-схема натуральних, чистих, не іспорченних цивілізаційним маскарадом взаємин, де немає місця лжі. У цьому світі ніхто не держить дулі в кишенях, ніхто не здержує язика, на кінчику якого тремтить правда».

Автор підкреслює, що «Кайдашеву сім'ю» марно трактувати лише в гумористичному річищі, як анекдот про сімейку буйних селян. Сам Нечуй тричі перехристився б, якби таке почув. Бо в його повісті закладена глибока філософічна рефлексія про вдачу мирного народу, в душі якого ніколи не спить вулкан. Отож, Нечуй «по-простому розказує, шо хороших і роботящим людям всігда є за шо посваритись. Особенно, якщо воно живуть в одній хаті. А надто якщо ще й близькі родичі. Не мир простим людям потрібен, але щоденний меч, а лучче — макогон, граблі чи кочерга. Бо шо таке мир? Мир — це смерть. Тиша рождає печаль і скукотіщу... Се філософія народного буття, і вона твердіша, ніж усяке мудрагельство про громадський спокій і співдружність».

Ці кілька цитат з книги Бриниха свідчать про парадоксальну іронію історії. Адже наші доморощені модерністи ще за життя зневажали Нечуя і казали, що він безнадійно застарів. І от — багатьох з тих модерністів давно забуто, а старого Нечуя сприймають як свого в постмодерному інформаційному суспільстві.

Христофор ГРУША.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 222 (5722)
ВІВТОРОК, 26 ЛИСТОПАДА 2013

Сергій МОКРОУСОВ: «Важливо поставити завдання. Правильно і масштабно»

ПАТ «НВЦ «Трансмаш» давно працює за міжнародними стандартами

Ключовий момент

«Трансмаш» посідає одне із провідних місць серед підприємств машинобудівного комплексу і має високий рейтинг в ефективності. Враховуючи загалом невисокий рівень прибутковості в машинобудуванні і при цьому — грабіжницький відсоток банківських кредитів, керівництву заводу цілком можна виставити хорошу оцінку за вміння нарощувати свої активи і підвищувати виробничий потенціал.

— А ми спочатку, від дня свого створення п'ятнадцять років тому, поставили завдання— стати сучасним багатопрофільним підприємством, яке працює на базі міжнародних стандартів, — пояснює генеральний директор «Трансмашу» Сергій Мокроусов (**на знімку**). — І перші зароблені гроші використовували саме на впровадження системи менеджменту якості на базі міжнародного стандарту ISO 9001. Адже така сертифікація посилає ясний сигнал усім зацікавленим сторонам, що ми дотримуємося високих стандартів. Для цієї мети запросили фахівця німецької сертифікаційної корпорації. Щоправда, на самому початку він сумнівався, що це можливо зробити за короткий термін, причому на підприємстві, що тільки-то створюється. Та коли приїхав у Луганськ через кілька місяців і побачив результати нашої роботи, сказав, що у нас дуже сильний колектив, якому до снаги будь-які важкі завдання.

ФАКТ

Сьогодні «Трансмаш» виробляє до 35 типів колісних пар, а починав з одного.

Це справді так, і пояснюється вмінням виділяти головні напрями в роботі. Орендувавши п'ятнадцять років тому виробничі дільниці в «Луганськтепловозу», керівництво заводу перш за все подбало про те, щоб зберегти кадровий склад. Володіючи потенціалом керівників і фахівців, стало можливим створити конструкторсько-технологічне бюро рухомого складу, одним із підрозділів якого стало вагонобудування. Тобто, створюючи спеціалізований завод з виробництва колісних пар для залізничного транспорту (до слова, єдиний на пострадянському просторі, і це стало влученням в «десятку»), ставилося завдання розвивати і вагонобудування. Сьогодні колектив конструкторів розробив вісім типів вагонів, швидкісний візок, гармонізований з європейськими вагонами, і приступив до розробки інноваційного вагона. Тут використовується кілька десятків винаходів як заводських фахівців, так і галузевих учених. Сьогодні ці розробки проходять технічну експертизу. У рамках науково-технічної ради «Трансмашу» вдалося об'єднати наукові школи Харкова, Дніпропетровська, Києва, звичайно, Луганська. Це, насамперед, інститути залізничного транспорту, академії, НДІ. Але ключовою, все-таки, залишається робота із ученими Східноукраїнського національного університету імені Даля. У рамках заводського науково-навчального центру на підприємстві функціонує низка філій університетських кафедр.

— Ми постійно навчаємо свій персонал, внутрішніх аудиторів і впроваджуємо міжнародний залізничний стандарт IRIS, об'ємніший, ніж усі інші разом узяті, — розповідає Сергій Мокроусов, — ми на своєму досвіді переконалися, що прикладну науку потрібно розвивати і не шкодувати для цього коштів. Наука приваблює будь-якого товаровиробника, коли він бачить щось досконаліше, що випереджає сучасні аналоги, що працює на перспективу. Такі технології вже закладені в інноваційному вагоні, над яким ми працюємо. Наприклад, наша розсувна колісна пара досконаліша і надійніша, ніж європейський аналог. Протягом року подано близько 100 заявок на винаходи, які вже завтра ляжуть в основу наших конструкцій. І, безумовно, вони позитивно вплинуть на якість вузлів локомотивів. Ми із самого початку встановили для себе високу планку. Певна річ, ризикували. Але стратегію було обрано правильно. В 2010 році добилися п'ятикратного зростання обсягів виробництва і реалізації продукції. 2011-го — в 4,7 разу і вперше подолали мільярдний рубіж в обсягах реалізації своєї продукції. До речі сказати, тільки ми в країні виробляємо найскладніші типи коліс, оскільки вже маємо певну школу.

Колеса — головна продукція заводу.

Заповнити ще один сегмент ринку

Колісна пара для залізничного транспорту — це як взуття для людини. Вона так само зношується, її так само треба ремонтувати і обновляти. А отже, виробництво коліс завжди є, буде актуальним і затребуваним. Але через деякий час на «Трансмаші» задумалися: якщо ми виробляємо колісні пари, причому для деяких типів тепловозів і електровозів колеса виробляються тільки нами, то чому б не виготовляти візки для вантажних вагонів? Сьогодні завод уже має сертифікати на освоєння трьох типів візків і ще розробляє нові типи для вантажних вагонів і локомотивів. Словом, йдеться про розвиток біржового виробництва і вагонобудування. За словами Сергія Мокроусова, за рік на підприємстві освоєно сім типів вантажних вагонів — хопери, зерновози, цементовози, мінераловози, цистерни для світлих нафтопродуктів. Вони вже проходять випробування і наступну сертифікацію.

— Сьогодні ми бачимо ще один сегмент ринку — тепловози й електровози, що працюють на промислових майданчиках підприємств — рудниках, металургійних виробництвах, — розповідає Сергій Мокроусов. — Скажімо, на деяких великих підприємствах, таких, як Метінвест, їх може бути до 700 одиниць. Наші конструктори і фахівці працюють над тим, щоб модернізувати ці тепловози, подовжити їх термін служби, надавши їм нові характеристики і якості. Наприклад, на одному з ГЗК Метінвесту наші фахівці побачили, що там існує багато ухилів, підйомів до 30 градусів, що дає велике навантаження на тягові двигуни. Їм доводиться працювати в надто тяжких умовах. Тому потрібен інший двигун, інша система захисту, ізоляції і сама система управління. Наші конструктори розробили проект модернізації одного з тепловозів з унікальними тяговими характеристиками і запропонували компанії. Крім того, для роботи в залізничних депо конструктори запропонували проект модернізованого маневрового тепловоза у дводизельному виконанні. Економія палива відчувається відразу на 20%, а за витрачанням мастила — на 25%. Технічні служби Метінвеста наші розробки вже прийняли, але фінансова ситуація поки що вносить свої небажані корективи. Криза диктує свої правила. Тому ми зробили іншу пропозицію — менш затратну, але таку, що також дає позитивні результати.

Керівництво українських залізниць сьогодні правильно ставить завдання перед своїми виробниками: високий відсоток комплектуючих вузлів і агрегатів експлуатованих локомотивів має бути українського виробництва. Відділу промислової електроніки «Трансмаша» уже є, що запропонувати. Заводські фахівці розробили кілька десятків нових електронних блокових апаратів, систем управління та контролю, відеоспостереження, освітлювальну апаратуру для рухомого складу — різні підсвічування, прожектори, буферні світлодіодні ліхтарі. Вони вже пройшли випробування й, що приємно відзначити, їх вартість удвічі нижча за російські аналоги.

Сьогодні в полі зору комерційної служби заводу перебувають десятки компаній у різних країнах, з якими йдуть переговори про співробітництво. Останнім часом представники заводу побували в Німеччині, Румунії, Чехії, Словаччині. Пропозиції «Трансмашу» привабливі, оскільки головну роль тут відіграють якість і ціна. Якість, безумовно, параметр, що перевіряється, ціна — визначальний, і в цьому плані завод будує свої відносини з виробниками тих або інших комплектуючих виробів так, щоб мінімізувати ціни. Скажімо, шляхом зниження собівартості виробництва. Мінімізувати трудомісткість, матеріалоємність того чи того виробу допомагають розробки науково-дослідних інститутів. І це позитивно позначається на ціні.

Один із цехів «Трансмашу».

Здавалося б, навіщо винаходити велосипед? Та, ні. Адже прогрес не стоїть на місці. Зокрема, у транспортному машинобудуванні дуже велике поле роботи для розвитку, вдосконалювання конструкцій. На заводі прагнуть впроваджувати у виробництво інновації, які якісно поліпшують продукцію.

ДО РЕЧІ

Запроваджена система менеджменту якості й управління, унікальне виробниче обладнання «Трансмашу» дають йому можливість протягом кількох років поставляти свою продукцію у двадцять країн Європи й Азії.

— Впровадження моделі вдосконалення Європейського фонду управління якістю — основа діяльності системи менеджменту якості кожного підприємства, яке пішло цим шляхом, — вважає Сергій Мокроусов. — Модель закликає до того, щоб кожне підприємство прагнуло бути лідером своєї галузі. Звичайно ж, для цього перш за все потрібні інвестиції. І це єдине, мабуть, чого нам не вистачає.

Чи готові працювати в умовах європейського ринку?

Продукція науково-виробничого центру «Трансмаш» уже понад шість років як сертифікована в Євросоюзі, а в частині експорту саме найменш залежна від розвитку відносин з Російською Федерацією. Частка реалізації продукції на російському ринку становить усього 10%. Завод веде активну переорієнтацію на споживачів у Європі, Африці, на Близькому Сході. Водночас охолодження економічних відносин вітчизняних партнерів з підприємствами РФ позначиться і на ситуації на заводі. Адже більшу частину комплектуючих для рухомого складу «Трансмаш» поставляє українським замовникам, а в них основними споживачами готової продукції є російські підприємства. На думку Сергія Мокроусова, раптовий розрив економічних зв'язків може мати серйозні негативні наслідки для галузі в цілому.

— Якщо говорити про машинобудування, то, вважаю, підприємствам потрібно дати час, щоб підготуватися до роботи на європейському ринку. Зокрема, провести необхідну модернізацію виробництва і диверсифікувати джерела поставок комплектуючих і збуту продукції, — каже генеральний директор. — До того ж поступова переорієнтація на європейські ринки — цілком закономірний процес. Ми повинні бути готові працювати в умовах жорсткої конкуренції — це нормальна світова практика. І що раніше ми проведемо перебудову виробництва, то більше коштів це заощадить у майбутньому.

Алла АНТІПОВА.
Луганськ.
Фото прес-служби заводу.

Останнім часом представники заводу побували в Німеччині, Румунії, Чехії, Словаччині

Господарський суд Полтавської області (36000, м. Полтава, вул.Зигіна, 1; суддя Ореховська О.О.) Постановою по справі №917/50/13-г від 07.11.13 року визнав банкрутом Публічне акціонерне товариство "Демітекс" (36007, м. Полтава, вул. Маршала Бірюзова, 26/1, код ЄДРПОУ 14299824; р/р 2600301642930 в Філії ПАТ "Укрексімбанк" м. Полтава, МФО 331649) та відкрив ліквідаційну процедуру відносно Публічного акціонерного товариства "Демітекс".

Ліквідатором Публічного акціонерного товариства "Демітекс" призначено арбітражного керуючого Дуленко Андрія Григоровича (свідоцтво №226 від 15,07.2013р.; адреса: 39500, Полтавська обл., м. Карлівка, вул. Фрунзе, 55 "А"; тел/факс (05346) 2-34-69).

Товариства з обмеженою відповідальністю "Інтервантажтранс" код 32202437 Постановою господарського суду Луганської області від 14 листопада 2013р. по справі №913/2817/13 боржника Товариство з обмеженою відповідальністю "Інтервантажтранс" (91005, Луганська область, м. Луганськ, вул. Качалова, буд 4, ЄДРПОУ 32202437, р\р 26009000616980 в банку ЛФ АТ "Фінанси та Кредит", МФО 304717) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено голову ліквідаційної комісії Пропастіна Олександра Олександровича (Ідент. Код 2456201056, м. Луганськ, вул. Качалова, буд. 4.)

Кредитори можуть пред`являти свої вимоги та претензії до банкрута у місячний строк з дня опублікування оголошення (згідно ч.3 ст.95 закону №4212) у письмовій формі за адресою: 91005, Луганська область, м. Луганськ, вул. Качалова, буд 4.

Фізична особа-підприємець Фітель Андрій Стефанович, ІПН 2957205099, повідомляє про припинення дії банківської гарантії № 50-2/641-8-202 від 03.07.2012 р.. наданої АТ "УкрСиббанк".

ТБ "РЕСУРС-ІНФОРМ" (код 35600466) оголошує про проведення аукціону 20 грудня 2013 р. о 09.00 год. з продажу майна ЗАТ "Ізюмський м'ясокомбінат" (64300, Харківська область, місто Ізюм, вулиця Комінтерна, будинок 4, код ЄДРПОУ 00444180) за адресою: м. Харків, вул. Клочківська, буд. 111, корпус А, оф. 4.

Детальнішу інформацію щодо майна та умов участі в аукціоні можна отримати на сайті http://resurs-inform.com.ua/.

Ухвалою господарського суду міста Києва від 20.11.2013 провадження у справі № 5011-46/5-2013 за заявою товариства з обмеженою відповідальністю "Райффайзен Лізинг Аваль" про визнання банкрутом товариства з обмеженою відповідальністю з іноземними інвестиціями "ЮРОМАШ" (код ЄДРПОУ 32849408), **припинено.**

Повідомлення про прийняття рішення про ліквідацію ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ "Ю-БІ-ЕС ЮКРЕЙН", ідентифікаційний код 35309924 (надалі "Товариство") та заявлення вимог кредиторів

Додатково до повідомлення, опублікованого у Бюлетені державної реєстрації, повідомляємо, що 21 жовтня 2013 року Загальні збори учасників Товариства прийняли рішення про його ліквідацію та встановили наступний порядок і строк заявлення кредиторами Товариства своїх вимог до Товариства: вимоги кредиторів повинні бути викладені в письмовій формі, підписані уповноваженою особою та скріплені печаткою (за наявності), містити сутність вимоги та її розмір і супроводжуватися копіями підтверджуючих документів. Вимоги повинні бути адресовані ліквідатору Товариства Лозенку Ігорю Івановичу та надіслані рекомендованим листом з описом вкладення та повідомленням про вручення за адресою місцезнаходження Товариства: Україна, 01601, м, Київ, вул. Мечникова, будинок 2, 28-й поверх. Вимоги кредиторів повинні бути подані до 31 грудня 2013 року.

Господарський суд Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1; суддя Іванко Л.А.) Постановою по справі № 18/2043/12 від 31.10.13 року визнав банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю "Ланнівський молочноконсервний комбінат" (вул. Заводська, 1, с. Ланна, Карлівський район, Полтавська область, 39541, код ЄДРПОУ 34274964; р/р 26000300049105 в ПАТ "Банк Форум" м. Київ; МФО 322948) та відкрив ліквідаційну процедуру відносно товариства з обмеженою відповідальністю "Ланнівський молочноконсервний комбінат" строком на дванадцять місяців.

Ліквідатором товариства з обмеженою відповідальністю " Ланнівський молочноконсервний комбінат " призначено арбітражного керуючого Дуленко Андрія Григоровича (свідоцтво №226 від 15.07.2013р.; адреса: 39500, Полтавська обл., м. Карлівка, вул. Фрунзе, 55 "А"; тел/факс (05346) 2-34-69).

Господарський суд Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1; суддя Іванко Л.А.) Постановою по справі № 18/2622/12 від 01.10.13 року визнав банкрутом приватне підприємство "Квінто" (39601, Полтавська обл., місто Кременчук, Автозаводський район, квартал 101, будинок 2, квартира 39; код ЄДРПОУ 25162784; р/р 26004029150980 в ФППР АТБ "Фінанси та кредит", МФО 300131) та відкрив ліквідаційну процедуру ПП "Квінто" строком на дванадцять місяців.

Ліквідатором приватного підприємства "Квінто" призначено арбітражного керуючого Дуленко Андрія Григоровича (свідоцтво №226 від 15.07.2013р.; адреса: 39500, Полтавська обл., м. Карлівка, вул. Фрунзе, 55 "А"; тел/факс (05346) 2-34-69).

На виконання вимог пункту 1 статті 58 (з урахуванням положень абзацу третього пункту 1 розділу X "Прикінцеві та перехідні положення") Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" **Криворізька універсальна товарна біржа** оголошує про проведення аукціону з продажу майна підприємства-банкрута **ТОВ "ЗАВОД СПОРТИВНОГО ОБЛАДНАННЯ" код 06728470, 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Робоча, б. 25-А. Продажу підлягає рухоме майно Лот № 1:** Автомобіль MITSUBISHI LANCER, рік випуску 2008, потребує ремонту. Початкова ціна 64598,00 грн, без ПДВ.; Дата та місце проведення аукціону: 20 грудня 2013 року; Дніпропетровська область, місто Кривий Ріг, вул. Орджонікідзе, 52, Криворізька універсальна товарна біржа; початок торгів: 09.30. Детальна інформація про майно та порядок участі в аукціоні (повний текст оголошення з урахуванням вимог статті 59 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом") розміщено на веб-сайтах організатора аукціону http://www.kutb.org/?p=8 та державного органу з питань банкрутства http://www.minjust.gov.ua/section/404. **Довідки за телефоном (0564) 262715.**

Постановою Господарського суду Донецької області по справі № 905/7639/13 від 21.11.2013р. Товараиство з обмеженою відповідальністю "Металпромсоюз" (код за ЄДРПОУ 37295620, адреса: 83008, м. Донецька, Югославська, будинок, 28 А) визнано банкрутом та ліквідатором призначено Семенішина Антона Петровича.

На виконання вимог пункту 1 статті 58 (з урахуванням положень абзацу третього пункту 1 розділу X "Прикінцеві та перехідні положення") Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" **Криворізька універсальна товарна біржа** оголошує про проведення аукціону з продажу майна підприємства-банкрута **ТОВ "РУДМАШСЕРВІС" код 31735895, місцезнаходження: 50066, Дніпропетровська обл., м. Кривий Ріг, вул. Луганська, 1а. Продажу підлягає цілісний майновий комплекс ТОВ "РУДМАШСЕРВІС" (Лот № 1).** Початкова ціна 3150835,03 грн, без ПДВ.; Дата та місце проведення аукціону: 20 грудня 2013 року; Дніпропетровська область, місто Кривий Ріг, вул. Орджонікідзе, 52, Криворізька універсальна товарна біржа; початок торгів: 10.00. Детальна інформація про майно та порядок участі в аукціоні (повний текст оголошення з урахуванням вимог статті 59 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом") розміщено на веб-сайтах організатора аукціону http://www.kutb.org/?p=8 та державного органу з питань банкрутства http://www.minjust.gov.ua/section/404. **Довідки за телефоном (0564) 262715.**

ГОЛОС УКРАЇНИ № 222 (5722)
ВІВТОРОК, 26 ЛИСТОПАДА 2013

Звіт про конкурентоспроможність регіонів України–2013 буде представлено сьогодні в Києві *(«Ефективне управління»)*

II Міжнародна конференція «Корми для ефективного тваринництва» відкривається завтра в столиці *(«ПроАгро»)*

Добірні бульби — у... гній

Яку картоплю їстимемо завтра, якщо поля елітного насіння скорочуємо нині?

ПРОБЛЕМА

Понад сто тонн елітного посадкового матеріалу картоплі згноїли в одному з насінницьких господарств Вінниччини. Не змогли навесні продати, бо коштувала дорожче, ніж на ринку. А знижувати ціну державному підприємству заборонено. Згноїти — можна, знизити ціну — ні!

Перепишуть цінники — покарають за корупцію

— Державні підприємства, які вирощують насіння картоплі, знаходяться у гіршій ситуації у порівнянні з сільськогосподарськими товариствами, фермерами чи індивідуальними власниками, — наголошують фахівці Вінницького обласного департаменту агропромислового розвитку. Пояснюють це так. На відміну від приватних, державні підприємства позбавлені можливості змінювати ціни відповідно до попиту на вирощену продукцію. Якщо таке господарство продасть дешевше хоча б на декілька копійок від встановленої вартості, його керівника притягнуть до відповідальності. На нього складуть протокол про корупцію. Саме під таку статтю чинного законодавства підпадають названі дії. Виходить, краще згноїти вирощене насіння, ніж продати за зниженою ціною, а тоді мати справу з правоохоронцями?! Щоправда, у названому випадку не обійшлося без розбору «польотів». З'ясування ситуації почалося на місцевому рівні, а завершилося в столиці. Не обійшлося без вжиття суворих оргзаходів. Втім, ситуація з ціноутворенням від цього не поліпшилася. Ціна на насіннєвий матеріал бульб, як і раніше, формується за старою схемою.

Господарювання із зав'язаними руками

Механізм формування ціни на вирощений насіннєвий матеріал зовсім простий. Як пояснюють фахівці, за точку відліку беруть ринкову вартість бульб. Її підтверджують офіційно довідкою з ринку. До визначеної ціни додають надбавку: на елітне насіння — 250 відсотків, на насіння першої репродукції — 75 відсотків. Отримана цифра і є фіксованою ціною. Знижувати її — зась! Після того ситуацію на ринку вже ніхто не бере до уваги, хоч би там ціни зовсім «обвалилися». Хіба ж це правильний підхід? Адже за таких умов продукція державного підприємства стає зовсім неконкурентною. Не дивно, що бульби гниють, бо їх ніхто не купує.

— Якщо торік бараболю продавали на ринку в середньому по дві гривні за кілограм, то не важко підрахувати, що така само кількість елітного насіння коштувала сім гривень, — уточнює співрозмовник з обласного департаменту агропромислового розвитку. — Додайте затрати на її вирощування, сортування, перевезення, зберігання... Отримання елітного насіння — процес не з дешевих. Тому не завжди вдається повністю окупити затрати. На думку економістів, якщо є можливість повернути хоча б частину коштів, їх треба повертати. Тобто реалізувати за ціною, що склалася на ринку. Ось чому так важливо надати можливість насіннєвим господарствам запроваджувати гнучкі ціни. Хоча б частково «прив'язувати» їх до попиту на ринку на вирощену продукцію.

— Поки що маємо парадоксальну ситуацію: одним руки розв'язали, в інших вони залишилися зв'язані, — образно висловлюється один з моїх співрозмовників. — А це значить, що неприємна ситуація в насіннєвому господарстві, де згноїли бульби, може повторитися знову, як тільки на них «впадуть» ціни.

Чому в супі плаває бараболя різного кольору

Є ще одна причина того, чому насіннєві господарства не можуть продати весь врожай бульб. Левову частку їхньої продукції мали б закуповувати індивідуальні власники, які самостійно вирощують картоплю. Саме вони є основними виробниками другого хліба. До того ж на сільських городах з насіннєвим матеріалом повний хаос, калейдоскоп сортів.

— Ви, мабуть, не раз звертали увагу, коли в супові плавають картоплини різного кольору, одна жовтіша, друга біліша, — каже агроном одного з господарств Микола Панасюк. — Хоча бараболю брали, як мовиться, з одного відра. Це приклад змішування сортів. Переважна більшість тих, хто садить бульби на присадибних ділянках, не звертає уваги на сорти. Буває, в одну й ту саму ямку під час садіння кладуть навіть різні за кольором бараболі.

Забарвлення бульби це одна з ознак упізнаваності сорту. Змішування — найбільша помилка. Науково доведено, що не буде гарного врожаю від поєднування сортів. Вже тому, що вони пригнічують один одного. За таких умов сорт не розкриє сповна свої можливості. Значить, не буде високого врожаю. До того ж, змішане насіння більш вразливе до ушкодження шкідниками, хворобами. Вирощені з нього бараболі гірше зберігаються. Шкода людської праці: сил затрачено багато, а результат...

— Якщо вам доведеться чути, як хтось на городі бідкається з приводу того, що навесні посадив мішок картоплі, а на осінь зібрав стільки ж або й менше, запитайте у нього, який сорт використовував при садінні, — зауважує агроном. — Саме в цьому треба шукати причину недобору врожаю, як й інших негативних явищ на картопляних ділянках.

С/Г підприємства 600 га
Населення 101,6 тис. га
Загальна площа
2008 рік - 102,2 тис. га

С/Г підприємства 500 га
Населення 104,5 тис. га
Загальна площа
2013 рік - 105 тис. га

ДОВІДКОВО

Затрати на один гектар, щоб виростити 250 центнерів врожаю товарної картоплі, становлять: у сільгосппідприємстві — 40950 гривень, в індивідуального власника — 7— 9 тисяч гривень (розрахунки науковців Вінницького національного аграрного університету).

Оновлення по-дідівськи

В області вже неодноразово робили спроби переконати селян у необхідності оновити і впорядкувати сорти картоплі. На жаль, поки що це не дало бажаних результатів. Багато-хто з сільських господарів, як і раніше, поновлюють насіння старим дідівським способом: обмінюються матеріалом із сусідами. Це не рятує ситуацію.

Елітне насіння не купують, бо дорого. Ніхто не хоче брати привезені бульби, коли на власному городі повні мішки своєї картоплі.

— Якби запропонували обміняти насіння, я б погодився, — каже мешканець Чечельницького району Микола Поцілуйко. — За відро елітного насіння віддав би три—чотири відра гарних великих бульб. Однак державним насіннєвим господарствам заборонено використовувати таку форму розрахунків. Зате цим користуються посередники. Купують у підприємства, везуть в село і обмінюють на товарні. Просять за одне відро еліти не менше, а то й більше, чотирьох відер відбірної товарної бульби. Якщо не вдається поторгуватися, знижують пропорції.

До вирішення проблем сортозаміни в області не раз залучали сільські ради. Організовували широку пропагандистську кампанію. У деяких громадах організовано закуповували насіння і поширювали його серед населення. Однак такі приклади поодинокі. Масово зробити це не вдалося. Як висловився керівник однієї з територіальних громад, усіх **власників городів все одно не змусиш використовувати тільки сортове насіння.** Як бути у такій ситуації? Другий хліб на столі у кожній оселі. А якої він якості, не знаємо.

— Вирощування картоплі у нашій державі не вигідне для агропідприємств і неконтрольоване для населення, — каже молодий фермер з вищою аграрною освітою з Крижопільського району Андрій Каприца. — Фермери не займаються картоплею, бо дуже затратна й клопітна справа, а ціна на неї ніяка.

А що продає населення на ринку — це не бараболя, а кіт в мішку. На запитання, який сорт, вам тітка чи дядько, у кращому випадку, може відповісти: «Червоненька, або біла». Ще часто додають, що дуже гарно розварюється. Але ж буває таке продають, що його хоч годину вари, а бараболя як була тверда, такою і залишається. Годі запитувати у продавця, якими препаратами обробляли. Вас точно візьмуть на сміх, якщо наважитеся запитати про сертифікат. Чому ж так виходить — м'ясо й молоко на ринку перевіряють, а бульби можна продавати будь-які? Держава давно мала б запровадити належні правила гри на ринку картоплі, де вже багато років домінує індивідуальний власник. Якби хоча б половина з тих, хто вирощує бульби, клали в землю якісне насіння, воно б, по-перше, не пропадало у дослідних господарствах; по-друге, споживач не чухав би потилицю на ринку, роздумуючи над тим, в якого з продавців бульби кращі.

Поки що ситуація така: насіннєві господарства краю суттєво «скинули» площі під бараболею. Наприклад, за інформацією завідувача опорного пункту Інституту картоплярства НААН, що знаходиться у господарстві «Артеміда» Калинівського району, Петра Дмитренка, насіннєвий лан у нинішньому році скоротився до найнижчих показників і становив лише 18 гектарів. Дуже мало вирощують другого хліба сільськогосподарські підприємства і фермери. Зате збільшуються площі у населення. З якого сортового матеріалу вирощують її і що везуть на ринок, згадувалося вище.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.
Колаж Евгена ХИЛЯ.

А ЯК У НИХ

У Німеччині чинним законодавством заборонено висаджувати насіння картоплі без сертифікату, виданого спеціалізованою фірмою з вирощування насіннєвого матеріалу. На підставі такого документа фермер, який вирощує бульби, має право на отримання дотації від держави, а також на укладення договору на реалізацію вирощеного урожаю. Без наявності сертифіката не можна продати жодної картоплини.

За даними Мінагропроду, кукурудзу вже зібрано з 88 % площ — намолочено 26,6 млн. т зерна за середньої врожайності 62,2 ц/га

Друге народження Завалля

Спільними зусиллями вдалося відродити населений пункт, який ледь не щез з мапи країни

ПЕРСПЕКТИВА

Завалля, розташоване у Млинівському районі на Рівненщині в лісовому масиві за земляними валами (від чого й назва), не перестає притягувати до себе поселенців. Свого часу воно ледь не стерлося з мапи України, бо після загибелі останніх мешканців — подружжя пенсіонерів Остапюків — стало справжньою пусткою. А в середині XX століття тут проживало майже три сотні чоловік, було сто тридцять дітей. У Торговицькій сільській раді, до якої входить Завалля, уже підготували необхідні документи про зняття села з адміністративно-територіального обліку, але сталося диво: Завалля несподівано почало оживати, у ньому поселився один мешканець, затим другий, а нині тут дихають життям уже десять осель. Більше того, цьогоріч оновлене Завалля має свого першого новонародженого та два фундаменти під будівництво житла молодими сім'ями.

Село Завалля для Федора Стефініва, Сергія Рощука, Юрія Сидорука та Анатолія Піголюка стало рідним.

Ожили десять закинутих осель

Два роки тому цю мальовничу місцину запримітив Анатолій Піголюк із Луцька, коли шукав, куди переселитися з міста. Знайомі порадили Завалля.

— Під час оглядин мене вразила гарна природа, — каже Анатолій Піголюк, — особливо садки. В одному з них росли сливки-венгерки, плоди так пообліплювали гілля, що їх було навіть більше, ніж листя. Пригнічувало, що цією красою ніхто не користується. Викупив у власників одну із заваллівських хат. А далі за моїм прикладом вчинила ще одна сім'я, за нею — друга. Відповідно пішов поголос про те, що Завалля відроджується, і це почало навертати до поселення все більше охочих проживати й трудитися в цьому благодатному сільському куточку. Наразі заселено уже десять осель. Село набрало більш-менш впорядкованого вигляду. Весною ще додасться кілька нових будинків. Так що у Завалля, думаю, є хороше майбутнє.

— Коли готувалися документи про зняття села з адміністративно-територіального обліку, — розповідає колишній секретар Торговицької сільської ради Олександр Семенюк, — то щоразу щось, ніби шлагбаум, ставало на шляху. Вирішення питання декілька разів переносили з одного терміну на інший. При цьому й гадки не було, що хтось у закинутому селі, де залишилося хіба що світло, захоче жити. Отож, коли одного дня у сільраду прийшов молодий чоловік з бажанням придбати у Завaллі одну із старих хат для постійного проживання, у нас ледь мову не відібрало... Тепер ось, на щастя, мова йде вже не про зняття з обліку, а про те, як розвивати Завалля...

— Наступного року плануємо запустити в населеному пункті невеличке промислове виробництво, — ділиться планами Анатолій Піголюк, — майстри для цього є, бажання також. А поки що головне заняття для селян — господарювання на землі, яка тут дуже родюча. Вирощуємо пшеницю, ячмінь, буряки, городину. Посадили шість гектарів картоплі, зібрали щедрий врожай. Так що є чим годувати худобу. А з живності у Завaллі маємо корів, коней, свиней, бичків, курей, качок, кролів, кіз. Одне слово, є до чого докласти рук. Більшість із поселенців — вихідці з міст, вони з селянською роботою змалечку не були знайомі. Але нічого, звикають, втягуються. Головне, що кожен — працелюб.

— Так сталося, що в Завaллі поселилося кілька будівельників, — долучається до розмови Федір Стефінів, — серед них і я, за фахом — електрозварник; водночас і штукатур, і муляр, і плиточник. Якщо хтось новий поселяється в Завaллі, то ми, будівельники, збираємося до гурту, толокою допомагає новоселові облаштувати житло. Відновили також криницю. Вона глибока — на 35 метрів, до того ж на два відра: одне опускається, друге, з водою, піднімається. Загалом роботи в селі вистачає. Водночас тут, дійсно, є якийсь духовний затишок. Принаймні особисто для мене.

Добиратися до села розбитою дорогою найнадійніше підводою, тож Каштанкою вправно керує Володимир Лазаревич, а за учня-фірмана у нього чотирирічний Дмитрик Малинич.

А літопис триває

Нинішнього року в молодого подружжя Юлії та Анатолія Шалайків народився син Ілля. У Завaллі — це перше немовля за двадцять п'ять років.

— У нас це вже друга дитина, — радіє мама, — старшому синові Тимофію два роки. Нині з малими дітьми тимчасово мешкаємо в сусідній Городниці, а в Завaллі, сподіваюся, скоро справимо новосілля в новому будинку. Місце для будівництва вибрали у мальовничому місці. Обзавелися там уже господарством. Вирощували полуниці. Мали від них деякий прибуток, який, як і чоловікова зарплата, йде на зведення власного помешкання.

— Тут зовсім інший, ніж в місті, уклад життя, тут все спокійно і розмірено, — каже ще один поселенець Завалля Сергій Кочнєв. — Я був військовим, жив у Луцьку. Вийшов на пенсію, але роки ще не ті, щоб сидіти склавши руки. От і вирішив оселитися в цьому тихому місці. Дружина мій вибір підтримала. Закінчую перебудовувати в Завaллі хату, невдовзі із сім'єю переїдемо сюди назовсім.

— Хоч Завалля належить до Торговицької сільради, а не до нашої, — каже голова Мальованської сільської ради Зінаїда Бронфін, — але тамтешні поселенці нам як рідня. Бо добираються вони до села через Мальоване. Допомогли не одному нашому мешканцю в будівництві, в обробітку землі. Недавно бригада заваллівських будівельників зробила ремонт у нашій сільраді — на благодійній основі. Загалом відчувається і їхня щирість, і згуртованість. Так що Заваллю, можна сказати, щастить на добрих, роботящих людей.

Загалом чинник людського трудолюбства, таланту й колись був притаманний для Завалля. Так, село славилося унікальним «мічурінцем» Феодосієм Шендеруком, сад якого не тільки дарував добірні врожаї, а й вважався цікавим експериментальним майданчиком. Там на грушах росли яблука, на яблунях — сливки... Ще й понині цей сад родить і нагадує про свого господаря. Славилася на всеньку округу заваллівська бурякнича ланка — і вирощеними врожаями, й своєю участю в художній самодіяльності. Були в селі й народні ремісники, художники. Мало не в кожній хаті жінки займалися вишиванням.

Історично Завалля залишило про себе гарний спогад. Нині ж літопис села триває — уже з новими поселенцями. І з новою надією, що населений пункт не доведеться стирати з мапи України.

Євген ЦИМБАЛЮК,
Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.
Фото Євгена ЦИМБАЛЮКА.

Анатолій та Юлія Шалайки з дітьми планують у Завaллі справити новосілля.

ЗА ЛИСТОМ ЧИТАЧА

«Бичків більше не триматиму...»

Фермер з Нових Млинів Борзнянського району Володимир Низківський, який вирощує понад 20 голів великої рогатої худоби, написав до редакції «Голосу України» з гіркотою про нинішні заготівельні ціни. «Кинувся я продзвонювати заготовачів в окрузі, щоб здати вирощених бичків, -пише він. — У відповідь почув: 13 гривень за кілограм ваги. А корови приймають по 8—9 гривень. Дружина зателефонувала у Черкаси. Там дають 17—18 гривень. Нормально на сьогодні. Чернігівська ж ціна рубає моє господарство під корінь. Більше тримати бичків я не зможу...»

Чоловік просив розібратися, хто винен у такій ситуації. На Центральному ринку Чернігова, куди йде левова частка заготовленого в області м'яса, продавчині нам щиро зізналися: у всьому винен низький попит.

— Яловичина йде по 35—45 гривень за кілограм, — зазначали реалізатори-посередники. — Більше і не поставиш, бо немає покупців. Цілий місяць уже така ситуація. Кіло сала можна придбати за 12—15 гривень. А його ж ще треба привезти сюди... Практично половина закупленої корови на забій йде у відходи.

Однак, як з'ясувалося, головною причиною низьких цін на м'ясну продукцію у Чернігівській області стало... збільшення виробництва свинини та яловичини. За статистичними даними, з початку року вироблено 53,4 тисячі тонн м'яса у живій вазі — 111 відсотків до відповідного періоду 2012-го. На Придесенні цьогоріч істотно зросло поголів'я свиней, птиці, овець, кіз. Вийшло, як із тими бульбами. Торік був на них великий урожай і закупівельні ціни у «картопляному Донбасі» впали до критичної межі. Багато крохмалистої згнило у льохах, на смітниках. Нині через неврожай вартість картоплі піднялася до 3—4 гривень за кілограм.

На жаль, збільшення виробництва м'яса в області не забезпечене належними можливостями переробних підприємств. Припинив роботу Бахмацький м'ясокомбінат, який відправляв заморожені туші великої рогатої худоби до Російської Федерації. Не експортує заморожене м'ясо до північних сусідів і ПАТ «Ритм» (Чернігів). Це, звісно, призвело до того, що селянам стало важко збути вирощене за прийнятними цінами. У господарствах населення закупівля худоби та птиці скоротилася на 26,9 відсотка.

— Справді, — коментує ситуацію начальник управління харчової та переробної промисловості, розвитку сільських територій, ринків сільськогосподарської продукції та інвестицій департаменту агропромислового розвитку облдержадміністрації Людмила Кулик ***(на знімку),*** — на Чернігівщині порівняно з відповідним періодом минулого року зросло виробництво замороженого м'яса великої рогатої худоби в 8,7 разу, свинини — на 60 відсотків, ковбасних виробів — на 7,3 відсотка. Заготівлю здійснюють 33 суб'єкти господарювання, а також приватні підприємці. Всіма категоріями господарств з початку року продано 11 переробним підприємствам краю 13,8 тисячі тонн худоби та птиці у живій вазі, що на 15,8 відсотка більше від торішнього показника. Середня по області реалізаційна ціна худоби та птиці — 11305,6 гривні за тонну без урахування ПДВ. Це на 5 відсотків менше від вартості 2012 року. Хоча у цій статистиці є і позитиви — споживачі мають можливість отримати дешевші продукти, однак виробники, мусимо зазначити, при цьому втрачають мотивацію для нарощування м'ясного поголів'я. Тому ми працюємо над розширенням ринків збуту тваринницької продукції.

Сергій ПАВЛЕНКО.
Чернігівська область.
Фото автора.

З викопаних 11 млн. 132 тис. т цукрових буряків майже 10,5 млн. т доставлено на переробні підприємства («АПК-Інформ»)

Сьогодні в Україні хмарно, мокрий сніг, на дорогах ожеледь. На півдні та сході очікуються дощі. Вітер південно–західний, 7—12 м/с, подекуди пориви 15—20 м/с. Температура вночі — від 2 морозу до 3 тепла, у південних областях — +2—7 градусів. Удень буде від 0 до +3, у Приазов'ї та Криму — 5—10 градусів тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 26 ЛИСТОПАДА

1923. Пішов з життя Володимир Іконников — український історик та педагог, професор, один із засновників товариства Нестора-літописця. **1948.** У Києві розпочав роботу перший післявоєнний республіканський оптовий промтоварний ярмарок. **1963.** У Київській державній консерваторії ім. П. Чайковського відбувся урочистий вечір, присвячений 100-річчю від дня народження Ольги Кобилянської. **1977.** У Львові відкрили пам'ятник друкарю Івану Федорову. **1998.** Президент України видав Указ «Про встановлення Дня пам'яті жертв голодоморів та політичних репресій», який відзначають щорічно в четверту суботу листопада.

У НОМЕР

Турнірна хроніка

Баскетбол. Чемпіонат країни. Суперліга. **22 листопада.** «Говерла» (Івано-Франківськ) — «Азовмаш» (Маріуполь). 93:96 2ОТ (20:23, 15:21, 12:20, 28:11, 11:11, 7:10). «Політехніка-Галичина» (Львів) — «Донецьк». 61:89 (19:21, 14:29, 13:23, 15:16). **23 листопада.** «Миколаїв» — «Хімік» (Южне). 62:65 (19:18, 12:14, 15:13, 16:20). **24 листопада.** «Дніпро» (Дніпропетровськ) — «Ферро-ЗНТУ» (Запоріжжя). 56:59 (9:15, 10:18, 22:9, 15:17). «Політехніка-Галичина» — «Азовмаш». 78:58 (9:11, 30:14, 17:22, 22:11). «Одеса» — «Черкаські Мавпи». 84:79 (24:12, 19:25, 21:19, 20:23). «Кривбас» (Кривий Ріг) — «Дніпро-Азот» (Дніпродзержинськ). 74:72 (17:14, 15:13, 23:19, 19:26).

Момент зустрічі «Галичини» та «Азовмашу».

Фото Євгена КРАВСА.

«Донецьк» — 7 перемог, «Хімік» — 6, «Азовмаш» — 5, «Одеса», «Говерла», «Ферро-ЗНТУ», «Кривбас» — по 4, «Будівельник», «Політехніка-Галичина» — по 3, «Миколаїв», «Київ» — по 2, «Дніпро», «Черкаські Мавпи» — по 1, «Дніпро-Азот» — 0.

Хокей. Регулярний чемпіонат КХЛ. «Донбас» (Донецьк) — «Металург» (Новокузнецьк). 5:1 (1:1, 1:0, 3:0). «Донбас» — «Салават Юлаєв» (Уфа). 4:2 (0:1, 3:0, 1:1).

Футбол. Першість країни. Перша ліга. 20-й тур. «Титан» (Армянськ) — «Зірка» (Кіровоград). 1:0. «Олімпік» (Донецьк) — «Сталь» (Алчевськ). 1:0. «Динамо-2» (Київ) — «Нафтовик» (Охтирка). 1:0. «Геліос» (Харків) — «Олександрія». 0:0. «Украгроком» (Головківка) — «Десна» (Чернігів). 1:0. «Авангард» (Краматорськ) — «Миколаїв». 3:1. «Полтава» — «Буковина» (Чернівці). 2:0.

«Олімпік» — 44 очки, «Олександрія» — 36, «Сталь» — 34, «Нафтовик», «Десна», «Буковина» — по 29, «Украгроком» — 27, «Суми», «Зірка» — по 26, «Авангард» — 25, «Полтава», «Титан» — по 24, «Нива» — 21, «Геліос» — 20, «Миколаїв» — 18, «Динамо-2» — 15.

«Бронзовий» заспів сезону

Біатлон. Естерсунд (Швеція). Тут стартував новий сезон Кубка світу й одразу приніс медаль збірній України. Перший етап відкрила змішана естафета. 1. Чехія (0 +8) 1:17.05,6; 2. Норвегія (1 +12) +10.2; **3. Україна**: Валентина Семеренко, Олена Підгрушна, Сергій Семенов, Андрій Дериземля **(на знімку зліва направо)** — (0 +12) +1:11.2.

Фото www.biathlonworld.com.

Зник «Кривбас», знявся «Арсенал». Хто наступний — «Севастополь»?..

Футбол. Чемпіонат країни. Прем'єр-ліга. 17-й тур.

	В	Н	П	М	О
1. «Шахтар»	**12**	**2**	**3**	**44—14**	**38**
2. «Чорноморець»	**10**	**5**	**2**	**19—10**	**35**
3. «Дніпро»	**10**	**4**	**1**	**31—13**	**34**
4. «Металіст»	10	4	1	29—12	34
5. «Динамо»	10	3	4	34—18	33
6. «Ворскла»	6	8	3	25—23	26
7. «Зоря»	6	6	5	21—16	24
8. «Металург» Д	6	5	6	24—29	23
9. «Іллічівець»	6	1	10	15—20	19
10. «Карпати»	4	7	6	18—24	19
11. «Севастополь»	5	4	8	19—31	19
12. «Волинь»	4	5	8	16—28	17
13. «Говерла»	4	2	11	14—25	14
14. «Таврія»	3	2	12	14—28	11
15. «Арсенал»	**3**	**1**	**10**	**10—31**	**10**
16. «Металург» Зп	**1**	**5**	**10**	**16—27**	**8**

22 листопада. «Металург» (Запоріжжя) — «Зоря». 1:1. 3 050 глядачів. **Рефері** — Козик (Мукачеве). **Голи:** Штурко, 50 — Болі, 64. **Вилучено** Шунича («Зоря», 53, друге попередження).

23 листопада. «Ворскла» — «Чорноморець». 0:1. 3 500 глядачів. **Рефері** — Березка (Київська область). **Гол:** Кирило Ковальчук, 9.

«Шахтар» — «Севастополь». 4:0. 36 960 глядачів. **Рефері** — Годулян (Одеса). **Голи:** Тайсон, 8, Чигринський, 23, Адріано, 26, Срна, 34.

«Карпати» — «Металург» (Донецьк). 2:2. 7 300 глядачів. **Рефері** — Кутаков (Київська область). **Голи:** Гладкий, 2, 86 — Мораєс, 23, Болбат, 53.

«Дніпро» — «Іллічівець». 3:1. 10 163 глядачі. **Рефері** — Труханов (Харків). **Голи:** Матеус, 16, Джуліано, 23, Гама, 88 — Полянський, 90+1.

24 листопада. «Таврія» — «Волинь». 2:2. 2 500 глядачів. **Рефері** — Романов (Дніпропетровськ). **Голи:** Назаренко, 60, Гомес, 90 — Мемешев, 11, Матей, 45. **Нереалізовані пенальті:** Ерік («Волинь», 38, воротар), Матей («Волинь», 82, пробив над поперечиною). **Вилучено** Любичича («Таврія», 65, друге попередження), Парцванія («Волинь», 70, друге попередження), Причиненка («Таврія», 77, груба гра).

«Динамо» — «Говерла». 3:0. 17 348 глядачів. **Рефері** — Головков (Луганськ). **Голи:** Мбокані, 22, Ленс, 29, Сидорчук, 84.

Бомбардири: Девич («Металіст») — 13 м'ячів, Ярмоленко («Динамо»), Селезньов («Дніпро») — по 8, Адріано («Шахтар»), Болі («Зоря»), Мораєс («Металург» Д), Мбокані («Динамо») — по 7.

Мешканці верхньої частини турнірної таблиці здобули перемоги. Лише «Шахтар», не маючи жодного опору з боку севастопольців, легко заробив три очки. Про кримську команду слід вести окрему розмову: є загроза, що вона піде сумним шляхом «Кривбаса» та «Арсеналу».

Як стало відомо з надійних джерел, ситуація в ФК «Севастополь» нині досить складна: ніби більшість гравців не отримують зарплату із серпня, а борги за преміальними тягнуться ще з Першої ліги. Керівники клубу постійно годують гравців обіцянками — мовляв, «розрахуємося вже наступного тижня». Є інформація, що основний інвестор не збирається надалі фінансувати команду.

Нагадаємо, що нинішній чемпіонат України вже втратив один клуб — через відсутність фінансування київський «Арсенал» припинив боротьбу в УПЛ. А минулого літа елітний дивізіон залишився без професіональної команди з Кривого Рогу.

Але продовжимо огляд туру. «Чорноморець» здолав у Полтаві «Ворсклу» за рівної та гострої боротьби. А от «Дніпро» і «Динамо», хоч і виграли з переконливими рахунками, в особі футболістів із Маріуполя та Ужгорода мали гідних суперників. Лише перевага в майстерності дозволила командам з берегів Дніпра взяти гору.

Гостре протистояння спостерігалося також у Львові. Спершу забили «Карпати», та потім донеччани зрівняли рахунок і вийшли вперед, маючи певну перевагу. Але господарі останньої миті таки врятувалися.

Втім, найзакрученіший сюжет подарував поєдинок у Сімферополі. У першому таймі двічі відзначилися волиняни. Спершу Селін виграв повітряну дуель та вивів сам на сам із воротарем Мемешева — 0:1. Ініціативою володіла сімферопольська команда, а моменти створювала — луцька. Вона й заробила пенальті. Але воротар «Таврії» Кахріман парирував одинадцятиметровий від Еріка.

Втім, за кілька хвилин Матей пробивав по центру воріт, виконуючи штрафний удар метрів з 35, а голкіпер сімферопольців не втримав м'яч у руках — 0:2. Майже одразу Ерік міг забити і довести рахунок до розгромного, однак після його пострілу м'яч ледве зачепив поперечину й опинився за межами поля.

Склалося враження, що «Волинь» зарано повірила в свою перемогу, розтринькавши купу нагод забити. Натомість господарі одразу після перерви зробили крок до порятунку, коли Назаренко у притаманному йому стилі ефектно реалізував штрафний — 1:2. Натомість лучани не забили ще один пенальті. Потім через задимленість поля рефері на кілька хвилин зупинив зустріч. А коли гра поновилася, господарі провели швидку комбінацію: Назаренко вивів на ударну позицію Гомеса, котрий не схибив — 2:2.

Фрагмент матчу в Дніпропетровську.

Фото з сайту УПЛ.

Над номером працювали: Віталій СУДДЯ, Олександр СУСЛЕНКО, Галина КВІТКА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2013 рік

Для фізичних осіб:
40224 — 10 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 8 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 30 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 32718

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

